MAHBIL/2015/63218 | MNE/353/2018-20 | MR/Tech/WPP-323/NE/2018

Kalyan Lantern

NOVEMBER 2019

Vol. 05 | Issue 07 | MUMBAI | 36 Pages | Price: ₹10/-

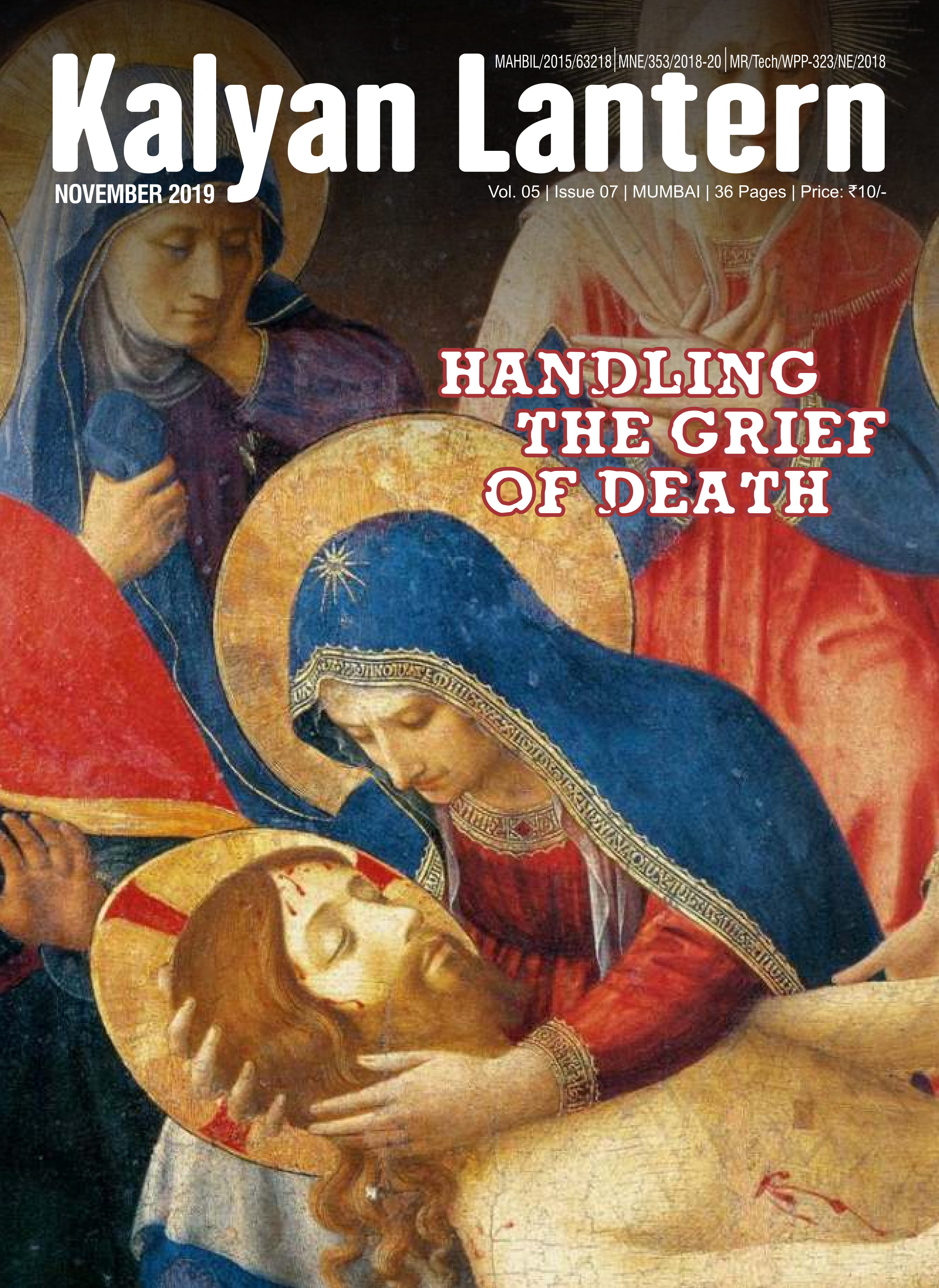

HANDLING THE GRIEF OF DEATH

FEAST OF
MOTHER OF VICTORY

AT MOTHER OF VICTORY SHRINE, TIKUJINIWADI

Behind D-Mart, Manpada, Ghodbunder Road, Thane (W) Tel.: 2589 0084

From 15 to 24 November, 2019

FESTAL SERVICES

15/11/2019 **Friday**	06.00 pm 07.30 pm	Holy Mass, Novena, Litany (English) Flag Hoisting: **Mar Thomas Elavanal** *Bishop, Eparchy of Kalyan* Holy Mass, Novena, Litany (Malayalam)
16/11/2019 **Saturday**	06.00 pm 07.30 pm	Holy Mass, Novena, Litany (English) Holy Mass, Novena, Litany (Malayalam)
17/11/2019 **Sunday**	08.00 am 06.00 pm 06.30 pm	Raza, Novena, Litany (Malayalam) Novena, Benediction (English) Holy Mass (Malayalam)
18/11/2019 **Monday**	06.00 pm 07.30 pm	Holy Mass, Novena, Litany (English) Holy Mass, Novena, Litany (Malayalam)
19/11/2019 **Tuesday**	06.00 pm 07.30 pm	Holy Mass, Novena, Litany (English) Holy Mass, Novena, Litany (Malayalam)
20/11/2019 **Wednesday**	10.00 am 03.30 pm 06.00 pm 07.30 pm	Novena, Benediction (English) Holy Mass, Novena, Adoration (Marathi) Holy Mass, Novena, Litany (English) Holy Mass, Novena, Litany (Malayalam)
21/11/2019 **Thursday**	06.00 pm 07.30 pm	Holy Mass, Novena, Litany (English) Holy Mass, Novena, Litany (Malayalam)
22/11/2019 **Friday**	06.00 pm 07.30 pm	Holy Mass, Novena, Litany (English) Holy Mass, Novena, Litany (Malayalam)
23/11/2019 **Saturday**	06.00 pm 07.30 pm	Holy Mass, Novena, Litany (English) Holy Mass, Novena, Litany (Malayalam) **FUN FAIR (MOV-YOUTH)**

Nov. 24 (Sunday) FEAST DAY

9.00 a.m.: Holy Mass, Novena, Litany (English)
Rev. Fr. Raphael Ainickal (Vice Rector: Minor Seminary, Panvel)

4.00 p.m.: **Solemn Holy Qurbana, Ledinju (Malayalam)**
Main Celebrant : **Rev. Fr. Ashok Kollamkudy** (Director, Kala Sadhana Academy)
Festal Message: **Rev. Fr. Joju Arackal** (Forane Vicar, St. Joseph Church, Powai)

Procession, Agape

We cordially invite you to seek the intercession of our Mother and join the celebration.

Fr. Biju Kollamkunnel (Rector)
Fr. Fibin Kanjiraparambil (Asst. Rector)
Tomy Thomas | James Sebastian (Trustees)
George Thomas | Sunil Pooniyil | Roy Thomas (Convenors)

KALYAN LANTERN
DIOCESE OF KALYAN

YOUR WORD IS A LAMP TO
MY FEET AND A LIGHT TO MY PATH

NOVEMBER 2019

Vol. 05 | Issue 07

ജീവനും മരണവും

"സഹോദരരെ, പ്രത്യാശയില്ലാത്ത മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നപോലെ നിങ്ങൾ ദു:ഖിക്കാതിരിക്കാൻ നിദ്ര പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്ക് അറിവുണ്ടാകണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു". (1 തെസ. 4:13)

മനുഷ്യൻ മരിക്കണം എന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. ജീവിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. എന്നാൽ ദൈവീകപദ്ധതിക്കും അവിടുത്തെ കല്പനയ്ക്കും വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് മനുഷ്യൻ മരണത്തിന് ഇരയായത്. "ദൈവം മനുഷ്യനെ അനശ്വരതയ്ക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു. തന്റെ അനന്തയുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ നിർമ്മിച്ചു. പിശാചിന്റെ അസൂയ നിമിത്തം മരണം ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു". (ജ്ഞാനം 2 : 23-24) ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ സുപ്രധാനഘടകമാണ് മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം. "മരിച്ചവർക്കു പുനരുത്ഥാനം ഇല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ക്രിസ്തു ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥമാണ്, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം". (1 കൊറി. 15 : 14) വിശ്വാസം പൂർത്തീകരണത്തിനു വഴി മാറുമ്പോൾ "നാം ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി ആയിരിക്കുകയും ദൈവത്തെ കാണുകയും ചെയ്യും. (1 യോഹ. 3:2)

1992 ഒക്ടോബർ 11-നു വി. ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ കയ്യൊപ്പോടുകൂടി വത്തിക്കാനിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "കത്തോലിക്ക സഭയുടെ മതബോധനം" (Catechism of the Catholic Church) എന്ന ആധികാരിക ഗ്രന്ഥത്തിൽ 988 മുതൽ 1060 വരെയുള്ള അനുഛേദങ്ങളിൽ വളരെ സമ്യക്കായി ശരീരത്തിന്റെ ഉയിർപ്പിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ മാസത്തിലെ Lantern ലക്കത്തിലൂടെ മരണവും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും, വേർപാട് ജീവിതത്തിൽ കടന്നു വരുമ്പോൾ അതിന്റെ പ്രതികരണങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ നവംബർ മാസത്തിൽ പ്രത്യേകമായി എല്ലാ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയും നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

PATRON
Bishop Mar Thomas Elavanal

CHAIRMAN
Msgr. Emmanuel Kadankavil

CHIEF EDITOR
Fr. Biju Mannamcheril

ASSOCIATE EDITOR
Fr. Shaiju Augustine Kattayath

EDITORIAL BOARD
Dr. C.P. Johnson
Mr. George Chirayath
Mr. A.F. Thomas
Mr. Jimmy Antony
Mr. Antony Cyriac
Ms. Jerin Jacob
Mrs. Elizabeth Dimal

MARKETING MANAGERS
Fr. Sebastian Mudakkalil
Mr. Roy Philip

CIRCULATION MANAGER
Fr. Royas Kalaparambil

CONSULTORS
Dr. Rosily Thomas
Mr. Roy Kottaram
Mr. Babu Mathew
Mr. Joseph John

OFFICE SECRETARY
Mr. Joseph Chiramal

DESIGN & LAYOUT
Mr. Josemon Vazhayil

Diocese of Kalyan, Plot No. B/38,
P.B. No. 8434, IIT P.O., Powai,
Mumbai, Maharashtra, India 400076.
Tel. (+91) (022) 2578 5515, 2578 2385
E-mail: kalyanlantern@gmail.com
Website: www.kalyandiocese.com
Matrimonial: www.godsownchoice.com

MAHBIL/2015/63218 | MNE/353/2018-20

Handling the Many Sides of Grief

Bereavement, which literally means "to be deprived by death", is one of life's most stressful events. The loss could be acute and unexpected, e.g. an accident or heart attack, when the shock is huge, or chronic, e.g. cancer or major respiratory or neurological damage to the body. Though this may sound shocking to the reader, a chronic illness gives the family a chance to adjust in a small way to the coming demise. This is referred to as ‘anticipatory grief’. Some losses are more traumatic, e.g. losing a child, abrupt loss etc., and the help needed is more intense. Palliative care teams are trained to help families adjust to these situations.

Grieving is an outward expression of dealing with loss. It can be expressed physically, emotionally, and psychologically. A few physical symptoms family members may start complaining off are stomach pain, loss of appetite, sleep disturbances and loss of energy. Emotional and psychological reactions include anxiety attacks, chronic fatigue, depression, and rarely even thoughts of suicide. Sometimes the emotional distress is so acute that the grieved person begins to feel that the deceased is still around at home.

Mourning is the act of learning to cope with that loss. Psychologist Worden in his take on dealing with grief has put out the Tasks of Mourning as:

1. To accept the reality of the loss
2. To work through the pain and grief
3. To adjust to a new environment
4. To continue an enduring connection with the deceased while moving forward with life.

In India, as in most countries of the world, the mourning period is majorly defined by tradition. Family members come home and help with daily chores. As the days pass, the last days get recounted time and time again. This is a process of ventilation, which helps in emotional healing. This helps in the first two tasks of mourning. Once the extended family is gone, the loss hits anew. At that time, the help of friends, support systems like the church members, office colleagues etc. play a major role. Some help

which can be given is:

- Have caring people visit often - Being alone is difficult and this is the time where family or friends are a great source of comfort. There are many practical ways to help those going through distress.
- Encourage expressing feelings - Visit the bereaved family and encourage them to talk.
- Encourage taking care of their health - Look into ability to sleep, cooking, taking care of children's needs.
- Accept that life is for living - a gradual return to normalcy is possible with the passage of time. Encourage and facilitate the return to school and work as soon after the mourning period is traditionally over.
- Be patient with the family, it takes time for recovery. Keep supporting for as long as it takes. This can be done in turns.
- If you feel the grieving is abnormal, encourage seeking of professional help.

Adjusting to the new environment also needs a lot of help. Though a few families try to move on by changing homes etc., this is not always a practical option. Daily chores have to be re-planned so that life goes on as normally as before to the best possible. The help here could be arranging of daily help, taking care of children when they return from school and helping with homework etc. A more radical change could be a homemaker needing to acquire the required training to go to work; or shift of an already existing work schedule to accommodate the needs of children. The overarching advice from friends and church members could help in finding new avenues.

A very helpful attitude of the friends is to accept the last task of mourning as normal. The lost individual will always be a part of the new life of the bereaved. It is more healthy to encourage the person to walk forward with the new life, carrying the memories of the loved one along with them (looking backward), rather than trying to bury all memories. As time goes on, memories become less painful and the person will adjust. If memories are buried too deep, they resurface later in life, which can cause another emotional upheaval. Here again, friends and family should encourage going through this phase of mourning.

Where is the role of religion in the process of mourning? Life is given by God and as such can be taken away at any time. Pope Francis states - "Jesus has compassion on those who mourn. He is with us in our darkest moments and in our loss and mourning. Through faith in him, in his resurrection and his abiding presence, we can face our loss, "the sting of death", as Saint Paul calls it, make sense of it, and have confidence that death does not have the last word". In practical terms, emotions are acute; we need time to adjust. The realization that the lost loved one has gone to a better place, will happen in time and cannot be forced.

Pope Francis continues his plea - "Above all, may we always be witnesses to the love which Christ revealed through his cross and resurrection, a love stronger than death. We need to be grateful for our faith in him, which is the only adequate response to our deepest needs in the face of the death of a loved one". He calls upon the faithful i.e. the congregation with Christ-like tenderness and compassion, know how to be close and offer consolation to families suffering the loss of a loved one. The role of the congregation could well be to lead the bereaved individual back to the faith, in case emotions have blinded them for a time, with love and immense patience.

It can be rewarding to play a role in helping a grieving person to achieve normalcy after the loss of their loved one. Let us actively be a part of such initiatives whenever and wherever possible.

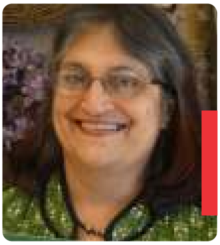

Mary Ann Muckaden
is a Professor at the Department of Palliative Medicine,
Tata Memorial Hospital, Mumbai.

BLESSED ARE THEY WHO MOURN FOR THEY SHALL BE COMFORTED

- Mathew 5:4

"In our hearts, we all know that death is a part of life. Death gives meaning to our existence because it reminds us of how precious life is." – Author unknown.

Death reminds us that human life has its limitations and that it is perishable. Yet, many a times we hold on to life, we hold on to our possessions as if they are ours to keep forever. Therefore, when faced with its loss, we find it difficult to overcome and to move on with life.

The death of a loved one, results with one feeling grief or bereavement. "Grief can deplete you to such an extent that the slightest tasks then become monumental, and what previously was easily achievable now may seem insurmountable," wrote Therese Rando, Ph.D. Grief is manifested usually in two types: Anticipatory and Traumatic. Anticipatory grief is when we are in the process of losing a dear one due to a prolonged illness. Whereas traumatic grief is when we lose them due to sudden death or mishappening.

Dealing with loss can be really difficult as it changes our attachment bonds, which could be difficult to replace. This leads one to feel shock, disbelief and denial. We also witness grief pangs that come with a sense of yearning for the bond that is lost or a sense of disorganised

lifestyle and despair. Melancholy aches, short brief times of extreme pain and longing for the expired, can turn us into an existential, passionate, relative vacancy. Regardless of being profoundly distressful, sorrow aches fill the need of recouping and re-joining with the individual who has left us. At the point when we understand that we won't have the option to recuperate the one we love, we experience a time of confusion, and gloom, during which we endeavour to discover various approaches to adapt to our irrevocable loss.

To overcome grief, one must go through these processes to find themselves back to normal daily living. In 1969, Elisabeth Kubler-Ross identified five linear stages of grief that one usually does and must go through to heal completely and well:

- Denial
- Anger
- Bargaining
- Depression
- Acceptance

When a person is mourning, there are different levels that they go through. Speaking of denial, it becomes very difficult for the person to get to terms with the loss, leading to a sense of anger that may come as an outcome of contemplating over the loss. To counter this then, the person goes through a process of bargaining, and this mostly happens when the person starts bargaining with God or reasoning out the death to make meaning out of this loss. As a Christian during this phase, we do find our solace with God who comforts us. Through the change in one's lifestyle, the person starts getting into depression because of the loss, however this step can only be moved over only if there is an acceptance of the situation at hand, which is the most important key. Acceptance takes a lot of time and courage, as it is difficult to change a certain way of living, and this becomes more difficult when it is a Traumatic death we are to deal with. Acceptance of the situation seems bleaker in such cases.

There is another process a person could go through to cope with mourning. Psychologist J. W. Worden also created a stage-based model for coping with the death of a loved one. He divided the bereavement process into four tasks:

1. To accept the reality of the loss
2. To work through the pain of grief
3. To adjust to life without the deceased
4. To maintain a connection to the deceased while moving on with life.

While understanding how these feelings impact us, we slowly start to live our lives without the deceased and understand and acknowledge different ways of our managing our lives without them. Restoration-oriented activities and stressors are associated with secondary losses. These may involve one's lifestyle, routine, and relationships. Restoration-oriented processes include:

- Adapting to a new role
- Managing changes in routine
- Developing new ways of connecting with family and friends
- Cultivating a new way of life.

Most people also move back and forth between loss-oriented and restoration-oriented activities. We need to overcome these situations by understanding our feelings, and writing them down or speaking them out and looking at how each of these have changed our living patterns. Once this identification is done, it is then easy to make peace with the situation. St. Augustine of Hippo, has very beautifully, reminded all of us that our hearts were made for the Lord, they will never find peace until they find their rest in Him. Remembering these words we should know that we have someone greater to rely on while going ahead and navigating this maze of life and loss.

Nicole Fernandes
is a counseling psychologist and currently works for Innisfree House School, Bangalore.

CHRISTIAN FAITH AND ETERNAL LIFE

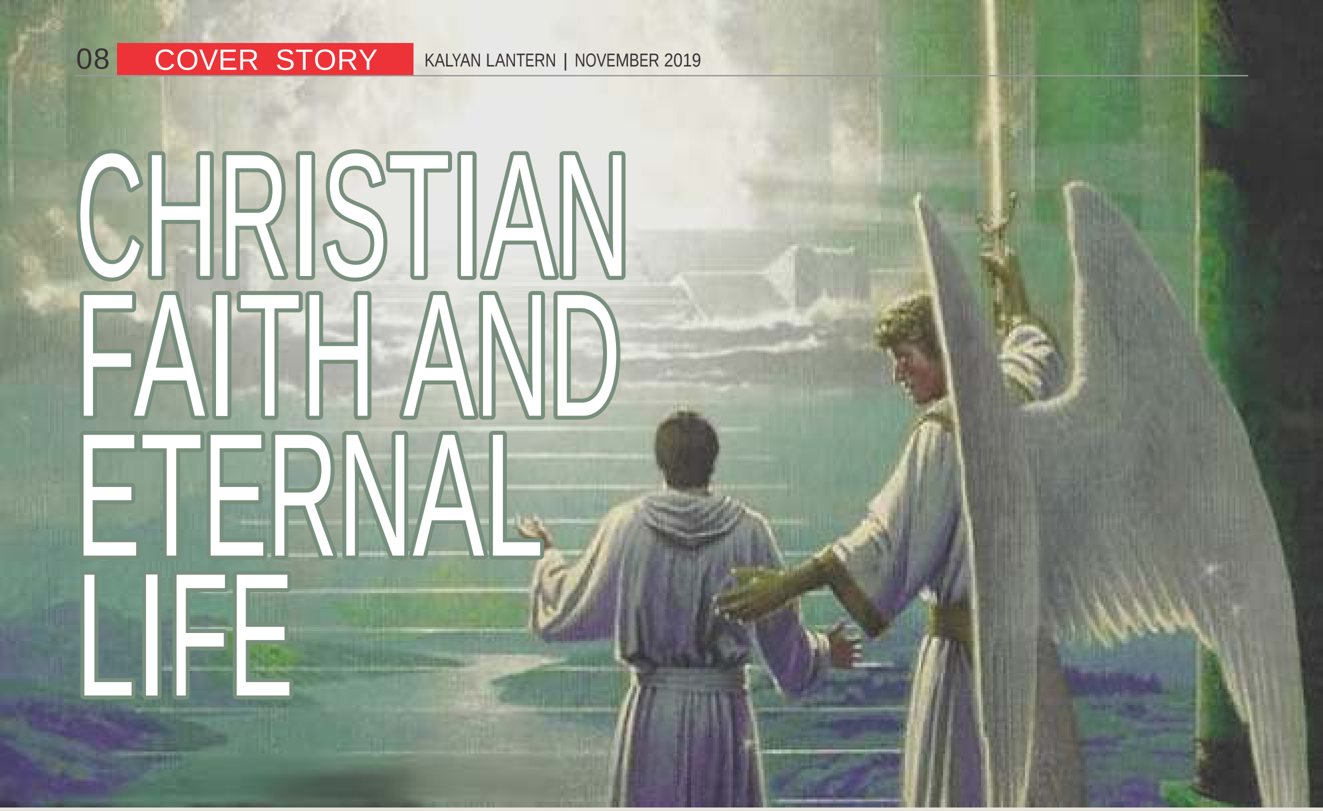

Human beings differ from all other beings on earth. Although we are very similar to the animals, we also have the capacity to know and to communicate intelligently using language. This capacity to know is not just rooted in sensory perception and habit, but an ability to know what and why a thing is. Without this capacity we would have no literature, no philosophy. Hence with this capacity we are able to know about life after death too.

Being rational and intelligent beings, humans keep on asking questions about the meaning of life right from their childhood. Most of the questions unanswered are in connection with life after death. All religions, prophets, gurus tried to answer questions about life after death in their own ways possible. As Christians, who follow the teachings of Christ, our understanding about life and life after death should be based on the life of Jesus, the Son of God. The Christian view about eternal life is revealed through Jesus who became human, lived on earth, died, is risen and alive eternally. Therefore, every Christian should believe that there is no greater revelation and teaching about life after death than the one revealed by the Son of God, Jesus Christ.

Christian life is oriented towards eternal life. St. Jude in his letter warns every Christian; "Keep yourselves in the love of God; look forward to the mercy of our Lord Jesus Christ that leads to eternal life (Jude 1:21). The whole Bible speaks of eternal life and not merely about the life on earth. The purpose of the incarnation of Jesus is to give humanity eternal life. "For God so loved the world that he gave his only Son, so that everyone who believes in him may not perish but may have eternal life (Jn 3:16). Jesus is the eternal life according to St John, the evangelist: "God gave us eternal life, and this life is in his Son" (1Jn5:11). So when we believe in Christ we are in Eternal Life.

Every Christian is hopeful of eternal life by the baptism he has received. Therefore, the church teaches us that eternal life begins with Baptism. It continues through death and will have no end (CCC 1020). Even when we are simply in love, we want this state of affairs to last forever. "God is love", says 1Jn 4:16. "Love" never ends (1Cor 13:8). God is eternal because he is love; and love is everlasting because it is divine. If we are in love, we enter into God's endless presence

(YouCat 156). Our beginning is in the eternal mind of God; "Before I formed you in the womb I knew you, and before you were born I consecrated you (Jer 1:5)." Therefore our end also should be in God. Thus St. Augustine of Hippo said, "Thou hast made us for thyself, O Lord, and our heart is restless until it finds its rest in thee."

Pope Benedict XVI in his encyclical *Spe Salvi* elucidates the eternal journey of a Christian that in baptism we are introduced to Eternal Life. First of all, the priest asked what name the parents had chosen for the child, and then he continued with the question: "What do you ask of the Church? "Answer: Faith. "And what does faith give you?" Answer: Eternal life. According to this dialogue, the parents were seeking access to the faith for their child, communion with believers, because they saw in faith the key to eternal life. Today as in the past, this is what being baptized, becoming Christians, is all about. It is not just an act of socialization within the community, not simply a welcome into the Church. The parents expect more for the one to be baptized, they expect that faith, which includes the corporeal nature of the Church and her sacraments, will give life to their child-eternal life. Faith is the substance of hope. But then the question arises: do we really want this-to live eternally? Perhaps many people reject faith today simply because they do not find the prospect of eternal life attractive. What they desire is not eternal life at all, but this present life, for which faith in eternal life seems an impediment.

To continue living forever, endlessly, appears more like a curse than a gift. Death, admittedly, one would wish to postpone for as long as possible. But to live always, without end—this, all things considered, can only be monotonous and ultimately unbearable. This is precisely the point made, for example, by Saint Ambrose, one of the Church Fathers, in the funeral discourse for his deceased brother Satyrus: "Death was not part of nature; it became part of nature. God did not decree death from the beginning; he prescribed it as a remedy. Human life, because of sin ... began to experience the burden of wretchedness in unremitting labour and unbearable sorrow. There had to be a limit to its evils; death had to restore what life had forfeited. Without the assistance of grace, immortality is more of a burden than a blessing". A little earlier, Ambrose had said: "Death is, then, no cause for mourning, for it is the cause of mankind's salvation (Spe Salvi 10).

But most of the believers understand eternal life as the life after death. If I take the life on earth seriously as part of eternal life, only then will I believe in life after death also. Because death is the cessation of our present earthly lives, the moment of separation of our soul and bodies.

Saint Ambrose had said: "Death is, then, no cause for mourning, for it is the cause of mankind's salvation"

Once dead, we cease to choose between good and evil: death irrevocably fixes our state for eternity. Although death came to us because of sin (Rom 5:12), not God's will, God has removed its terror for us and made it the path to eternal life.

What does the Catholic Church teach about

death, judgment and eternal life? As the word of God says; "And just as it is appointed for men to die once, and after that comes judgment, so Christ, having been offered once to bear the sins of many, will appear a second time, not to deal with sin but to save those who are eagerly waiting for him" (Heb 9:27-28). Every Christian will die as human, but he/she has to face the judgement by Christ, the judge and according to his/her judgement he/she will enjoy eternal life.

The church teaches us that in death, our body and soul are separated. The body decays, while the soul goes to meet God and waits to be reunited with its risen body on the Last Day (YouCat 154). Christ helps us at our death, if we trust in him. Christ comes to meet us and leads us into eternal life. In view of Jesus' suffering and death, death itself can become easier. In an act of trust and love for the Father, we can say Yes, as Jesus did at the Garden of Gethsemane. Such an attitude is called "spiritual sacrifice", a dying person unites himself with Christ's sacrifice on the Cross. Someone who dies this way, trusting in God and at peace with men, and thus without serious sin, is on the way to communion with the risen Christ. Our dying makes us fall no farther than into his hands. A person who does not travel to nowhere but rather goes home into the love of God, who created him as St. Therese of Lisieux would say, "I am not dying; I am entering life". Death becomes an act of love for a believer because he is a lover of God.

Jesus, who said that he had come so that we might have life and have it in its fullness,

in abundance (cf. Jn 10:10), has also explained to us what "life" means: "this is eternal life, that

they know you are the only true God, and Jesus Christ whom you have sent" (Jn 17:3).

Therefore, church teaches us that eternal life begins with Baptism. It continues through death and will have no end

"Everyone who believes in him may have eternal life (Jn 3:15). Life in its true sense is not something we have exclusively in or from ourselves but rather, it is a relationship. And life in its totality is a relationship with him who is the source of life. If we are in relation with him who does not die, who is Life itself and Love itself, then we are in life. Then we "live". Because, whoever has the Son has life; whoever does not have the Son of God does not have life" (1Jn 5:12). Therefore let us have an intimate relationship with Christ as his children by encounter with him in the sacraments and the word of God. Let us possess Jesus so that we may have eternal life which we will continue after death as well. Live each day as the last day of our life faithfully to the Lord, Our God and ask Him for the grace of a holy death so that the door of heaven will be open to us. Amen.

Fr. Jomet Vazhayil
Priest of Kalyan Diocese
Parish Priest, St Thomas Church, Dapodi

ശരീരത്തിന്റെ ഉയിർപ്പും നിത്യജീവനും

മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യജീവനെക്കുറിച്ചും പഠിക്കാൻ വിവിധ ശാസ്ത്രശാഖകളുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവം, മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ, വികാസ പരിണാമങ്ങൾ എന്നിവ നിരീക്ഷിച്ച്, വിശകലനം ചെയ്ത് വിശദമായി പഠിക്കുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുണ്ട്. നരവംശശാസ്ത്രം വിശാലമായ ഒരു ശാസ്ത്രശാഖയാണ്.

മരണം ഒരു വിചിന്തനം

എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പഠിക്കാൻ ഒരു ശാസ്ത്രത്തിനും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ കഴിയുന്നത് ദൈവിക വെളിപാടുകളിൽ നിന്നു മാത്രമാണ്. ശരീരത്തിന് ജീവൻ നല്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ തുടക്കവും ഒടുക്കവും ഇന്നും ബുദ്ധിയ്ക്കു അതീതമായ രഹസ്യമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ശ്വാസമാണ് മനുഷ്യന് ജീവൻ നല്കിയത് (ഉല്പത്തി 2:7) ദൈവം തന്റെ രൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. (ഉല്പത്തി 1:28)

അമർത്യമായ മനുഷ്യാത്മാവിന് മർത്യശരീരത്തിൽ നിന്ന് വേർപ്പെട്ടതിനുശേഷവും ജീവനുണ്ട് എന്നുള്ള വിശ്വാസം സാർവ്വത്രികമാണ്. എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളിലും മതങ്ങളിലും ഈ വിശ്വാസം ഉണ്ട്. മരണശേഷക്രിയകളും, മൃതസംസ്കാര രീതികളും കർമ്മങ്ങളും ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ തെളിവുകളാണ്. മരണശേഷം സുഖപ്രദമായ ഒരു ജീവിതം ഉണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസമാണ് ഈജിപ്തിലെ പിരമിഡുകളും അതിനുള്ളിലെ 'മമ്മി'കളും. പുനർജനനചക്രത്തിൽ നിന്ന് മോചനം പ്രാപിച്ച് മുക്തി ലഭിയ്ക്കാൻ കർമ്മഭാരത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടണമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്ന മതങ്ങളും ഉണ്ട്.

ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം

ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ച് ബൈബിളും യേശുവിന്റെ വചനങ്ങളും ചെയ്തികളുമാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ലേഖനങ്ങൾ തിരുസഭയുടെ വിശ്വാസം എന്നിവ മരണാനന്തര നിത്യജീവനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ അറിവുകൾ നമുക്ക് നല്കുന്നു. യുഗാന്തവിജ്ഞാനീയം (Escathology) എന്ന ദൈവശാസ്ത്ര ശാഖ ഇതിലേയ്ക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നു.

ആരാധനക്രമത്തിൽ

സഭയുടെ ആരാധനക്രമം നിത്യജീവനിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ആഘോഷങ്ങളാണ്. ഉത്ഥാനഗീതത്തോടെ ആഘോഷമായി തുറക്കപ്പെടുന്ന 'മദ്ബഹ' സ്വർഗ്ഗദർശനത്തിന്റെ മുന്നാസ്വാദനമാണ്. ദിവ്യബലിയിലെ അനേകം പ്രാർത്ഥനകൾ മരണം, ഉത്ഥാനം, നിത്യജീവൻ എന്നിവ ലക്ഷ്യം വച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണ്.

കാനോനനമസ്കാരത്തിന്റെ വെള്ളിയാഴ്ചകളിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ, ഏലിയ - സ്ലീഹ - മൂശ കാല

ത്തിന്റെ എല്ലാ ദിവസത്തേയും പ്രാർത്ഥനകളും സ്തോത്രങ്ങളും ഗീതങ്ങളും മരണം, ഉത്ഥാനം, മരണാനന്തരജീവിതം എന്നിവയിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ പ്രഘോഷിക്കുന്നവയാണ്. മൃതസംസ്കാര പ്രാർത്ഥനകളും, കർമ്മവിധികളും, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള അടിയന്തിരം, നാളോത്ത്, ശ്രാദ്ധം മുതലായ അവസരങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന ഒപ്പീസുകളും, നിത്യജീവനെ ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ട് വേദപുസ്തകത്തിലൂടെ നടത്തുന്ന ഒരു തീർത്ഥയാത്രയുടെ അനുഭവമാണ് നല്കുന്നത്.

പഴയനിയമത്തിൽ

ദാനിയേൽ 12 : 1-3 യുഗാന്ത്യത്തെക്കുറിച്ചും പുനരുത്ഥാനം, ജീവന്റെ പുസ്തകം, അന്ത്യവിധി എന്നിവയെക്കുറിച്ചും പറയുന്നു. “എന്നാൽ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പേരുള്ള നിന്റെ ജനം മുഴുവൻ രക്ഷപ്പെടും. ഭൂമിയിലെ പൊടിയിൽ ഉറങ്ങുന്ന അനേകർ ഉണരും. ചിലർ നിത്യജീവനായും, ചിലർ ലജ്ജയ്ക്കും നിത്യനിന്ദയ്ക്കുമായും. ജ്ഞാനികൾ ആകാശവിതാനത്തിന്റെ പ്രഭപോലെ തിളങ്ങും.

ജ്ഞാനലിഖിതങ്ങൾ (Wisdom literature) മനുഷ്യജീവനെക്കുറിച്ചും, ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചും, മനുഷ്യന്റെ അന്ത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായ അറിവുകൾ നല്കുന്നു. ജ്ഞാനം 3 : 1-9 “നീതിമാന്റെ ആത്മാവ് ദൈവകരങ്ങളിലാണ്, ഒരു ഉപദ്രവവും അവരെ സ്പർശിക്കുകയില്ല. അവർ മരിച്ചതായി ഭോഷന്മാർ കരുതി : അവരുടെ മരണം പീഡനമായും നമ്മിൽ നിന്നുള്ള വേർപാട് നാശമായും അവർ കണക്കാക്കി; അവരാകട്ടെ ശാന്തി അനുഭവിയ്ക്കുന്നു.” ജ്ഞാനത്തിന്റെ പുസ്തകം മൂന്നും നാലും അദ്ധ്യായങ്ങൾ മരണത്തെയും വിധിയെയും പറ്റി വ്യക്തമായ ചിന്തകളാണ് അവതരിപ്പിയ്ക്കുന്നത്.

മക്കബായർ 12 : 43 - 46 മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നവർ കാഴ്ചകളും ബലികളും പ്രാർത്ഥനകളും നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്. ‘നിത്യജീവിതത്തിലുള്ള പ്രത്യാശ’ ആണ് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

പുതിയ നിയമത്തിൽ

സുവിശേഷത്തിൽ യേശുവിന്റെ വചനങ്ങളും ചെയ്തികളും പുനരുത്ഥാനത്തിലും നിത്യജീവനിലുമുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ തെളിവുകളാണ്; അവിടുന്നു ജീവന്റേയും മരണത്തിന്റേയും നാഥനാണ് എന്ന് വെളിവാക്കുന്ന സംഭവങ്ങളാണ്. മത്തായി 9:18, മർക്കോസ് 5:21. മരണത്തിന്റെ വായിൽ നിന്ന് ബാലികയെ യേശു കൈപിടിച്ച് ജീവനിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടു വരുന്നു. ലൂക്കാ 7 : 11 മരിച്ച് അടക്കാൻ ശവമഞ്ചത്തിൽ കൊണ്ടു പോകുന്ന യുവാവിനെ നായിൻ പട്ടണത്തിൽ വച്ച് യേശു ഉയിർപ്പിയ്ക്കുന്നു. യോഹ. 11 : 1-44 മരിച്ച് അടക്കി നാലാം ദിവസം ലാസറിനെ യേശു കല്ലറയുടെ പുറത്തു നിന്ന് വിളിച്ച് ജീവനിലേക്ക് കൊണ്ടു വരുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും, ലാസറിന്റെ സഹോദരിമാരായ മർത്തമറിയം എന്നിവരുമായി നടത്തുന്ന സംഭാഷണങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ച അടയാളവും നിത്യജീവനെക്കുറിച്ചുള്ള ആത്യന്തിക വെളിപാടാണ്.

മരിച്ചവർക്ക് എന്തു സംഭവിയ്ക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ലാസറിന്റേയും ധനികന്റേയും ഉപമയിൽ (ലൂക്കാ 16 : 19 - 31) യേശു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

പുനരുത്ഥാനശേഷമുള്ള അവസ്ഥയേയും ജീവിതത്തേയും ക്കുറിച്ച് സദ്ദുക്കായർക്ക് ഈശോ കൊടുത്ത മറുപടിയിൽ കാണാം. “പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ മക്കൾ എന്ന നിലയിൽ അവർ ദൈവദൂതന്മാർക്കു തുല്യരും ദൈവമക്കളുമാണ്” ലൂക്കാ 20 : 35 - 37.

നമ്മുടെ ചെയ്തികൾ

അന്ത്യവിധി അതിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ എന്നിവ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 25 : 31 - 46 വിശദീകരിയ്ക്കുന്നു. ചെറിയവരായവർക്ക് ചെയ്തു കൊടുക്കുന്ന നന്മകൾക്ക് പ്രതിസമ്മാനം സ്വർഗ്ഗരാജ്യമാണ്. നന്മകൾ ചെയ്തു കൊടുക്കാത്തവർ നിത്യരക്ഷക്ക്, നരകത്തിന് അർഹരാകുന്നു. അവശരും അനാഥരും, പീഡിതരും, പല കാരണങ്ങളാൽ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുമാണ് ചെറിയവർ. അവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതെല്ലാം യേശുവിന് വേണ്ടിയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ

യേശുവിന്റെ ഉത്ഥാനമാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറ. 1 കൊറി. 15 : 13-14 യേശു ഉത്ഥാനം ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസപ്രഘോഷണം നുണയും വിശ്വാസം വ്യർത്ഥവുമാണ്. മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ബുദ്ധിക്ക് അതീതമായ ഒരു സത്യമാണ്, രഹസ്യമാണ്.

വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ നാം ഏറ്റു പറയുന്നു, “ശരീരത്തിന്റെ ഉയിർപ്പിലും നിത്യായുസിലും ഞാൻ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു”. കത്തോലിക്കാമതബോധനഗ്രന്ഥം അതിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു തന്നെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ വിശദീകരിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ‘YOUCAT 152 മുതൽ 164 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകൾ മരിച്ചവരുടെ ഉയിർപ്പും നിത്യജീവിതയുമാണ് പഠനവിഷയമാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നത്.

“മരണത്തിൽ ശരീരവും ആത്മാവും വേർതിരിയുന്നു. ശരീരം ജീർണ്ണിച്ചു പോകുന്നു. ആത്മാവ് ദൈവത്തെ കാണാൻ പോകുന്നു. അവസാനദിവസം ഉത്ഥാനം ചെയ്ത ശരീരത്തോട് വീണ്ടും ചേരാൻ കാത്തിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു”. YOUCAT 154 “നാം സാധാരണഗതിയിൽ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ പോലും ആ സ്നേഹാവസ്ഥ എന്നേയ്ക്കും നിലനില്ക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു. “ദൈവം സ്നേഹമാ

കുന്നു" എന്ന് വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു. (1 യോഹ. 4 : 16)

"സ്നേഹം ഒരിക്കലും അവസാനിയ്ക്കുന്നില്ല" എന്ന് വിശുദ്ധ പൗലോസ് കോറിന്ത്യർക്കുള്ള ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു. (1 കൊറി. 13 : 8) ദൈവം നിത്യനാണ്. കാരണം അവിടുന്ന് സ്നേഹമാണ്. സ്നേഹം ശാശ്വതമാണ്. കാരണം അത് ദൈവീകമാണ്. നാം സ്നേഹത്തിലാണെ

ങ്കിൽ, നാം ദൈവത്തിന്റെ അവസാനമില്ലാത്ത സാന്നിദ്ധ്യത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിയ്ക്കും. (YOUCAT 156)

ഉചിതമായ ദു:ഖാചരണം

മരിച്ചവരേക്കുറിച്ചുള്ള ദു:ഖാചരണം പുനരുത്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രത്യാശ ഉള്ളവരേപ്പോലെയാകണം എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹ ഓർമ്മിപ്പിയ്ക്കുന്നു. വിലാപങ്ങളും അലമുറയിട്ടുള്ള കരച്ചിലുകളും തോറ്റം പറച്ചിലുകളും വിശ്വാസമില്ലാത്തവരേപ്പോലെയാകരുത്. (1 തെസ. 4 : 13-15) മരിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തിയവരെ വിജയസഭയെന്നും, ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തുള്ളവരെ സഹനസഭയെന്നും ഭൂമിയിലുള്ളവരെ സമരസഭയെന്നുമാണ് പറയാറുള്ളത്. അങ്ങിനെ മരിച്ചവരും ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവരും ഒരേ സഭയുടെ അംഗങ്ങളാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോട് സമ്മാനങ്ങളും, ആലിംഗനങ്ങളും കൊണ്ട് നാം സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിയ്ക്കുന്നു. മരിച്ചുപോയവരോടുള്ള നമ്മുടെ മരിയ്ക്കാത്ത സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ നാം അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനകളും, കാഴ്ചകളും ബലികളും അർപ്പിക്കണം.

മരിച്ചുപോയവരെക്കുറിച്ചുള്ള വിലാപം എങ്ങിനെ ആയിരിക്കണം എന്ന് പ്രഭാഷകൻ 38 : 16 – 23 വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്. "മകനേ, മരിച്ചവരേ ഓർത്തു കരയുക, കഠിന വേദനകൊണ്ടെന്നപോലെ വിലപിയ്ക്കുക. അവന്റെ മൃതദേഹം സമർഹമായി സംസ്കരിക്കുക....... മരിച്ചവർ വിശ്രമിയ്ക്കുമ്പോൾ അവനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണയും അവസാനിക്കട്ടെ, അവന്റെ ആത്മാവ് വേർപെട്ടു കഴിയുമ്പോൾ ആശ്വസിക്കുക".

മരണവും നിത്യജീവനും

നിത്യജീവൻ എന്നത് മരണശേഷം ലഭിയ്ക്കുന്ന ഒരു പുതിയ ജീവിതമല്ല. യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ലഭിയ്ക്കുന്നതാണ്. യോഹ. 11 : 25-26 യേശു മർത്തയോട് പറയുന്നു, "ഞാനാണ് പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിയ്ക്കും. അങ്ങിനെ ജീവിയ്ക്കുകയും എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഒരിക്കലും മരിയ്ക്കുകയില്ല". യോഹ. 6 : 47 സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. "എന്നിൽ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നവന് നിത്യജീവനുണ്ട്" യോഹ. 6 : 54 "എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിയ്ക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുന്നവന് നിത്യജീവനുണ്ട്" YOUCAT 156. "മാമ്മോദീസായിലൂടെ തുടങ്ങുന്ന ജീവനാണ് നിത്യജീവൻ. അത് മരണത്തിലൂടെ തുടരുന്നു. അതിന് അവസാനമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല". നിത്യജീവൻ ഉള്ളവർക്ക് പുനരുത്ഥാനവും അവസാനിയ്ക്കാത്ത ജീവിതവുമാണ് യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്.

പാപം ചെയ്ത് നിത്യജീവൻ നഷ്ടമാക്കാതെ ജീവിച്ചാൽ മരണാനന്തരം പുനരുത്ഥാനവും, അതിനുശേഷം നിത്യായുസും ലഭിയ്ക്കുമെന്ന വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയിലും ജീവിക്കാം.

Fr. Mathew Moothasseril MST
Now working in Sangli Mission

BEING A GOOD COMPANION

The Call of Death

Do not be afraid of death's decree. Remember that it came to those before you and will come to those after you (Sir 41:3). Death is an inevitable truth in each man's life who has been born. It has come in an unexpected manner to all who have lived till this day. The scripture equates death to the thief who comes in the hour of the night without any hint to the house owner.

Life is Changed, Not Taken Away

God does not take pleasure in anyone's death, not even in the case of an evil man (Ez 18:23), but this is an unavoidable aspect of life which each one of us has to face. We take time to cope with the loss of our near and dear ones because it is difficult to live with the vacuum created by the departed soul. Death is a crucial moment in the life of a Christian, who lives to reach Heaven.

The immediate human reactions that accompany death are that of sorrow, confusion, commotion, fear, etc. Many, around us, come forward to offer varied suggestions to deal with the loss. The best thing to do in difficult times is to calm down first, pause for a while, and think in a more practical manner.

Corporal Act of Mercy

Helping out any family in times of death is considered as a corporal act of mercy by the church. Support received during such times, is never forgotten and is more meaningful than any financial assistance. Situations like these do not call for any fancy words and talks; our silent gestures of kindness would convey the right message.

When someone dies…

When a person departs form the family any amount of words cannot satisfy the loss of that person. Where our actions cannot reach, our prayer can reach. Be in that family with a prayerful presence. Continuously ask Our Lady and Jesus to intervene and console the bereaved family members.

Official Documents to be prepared when someone dies

In case of a death, there are a few things to be taken care of, to avoid any commotion.

- Death Certificate is the first document which needs to be in place.
- Ensure to collect the Death Certificate with the correct name, gender, age, and address

of the deceased from a registered doctor or hospital.

- This document is very important as all the other related activities from burial to claims of any nature, like bank accounts, insurance, property, etc. will be dependent on it.
- Death Certificate issued from the competent authority along with the letter of parish priest, one can approach the Christian Cemetery within their parish jurisdiction.

Funeral Service

Funeral service is of great importance in the church. Many come forward to see the deceased for one last time and offer prayers for the departed soul. Family and relatives of the deceased, from different parts of the world, might want to attend the final rites. Hence, care must be taken to set the funeral date and time accordingly. It is also important and necessary to keep in touch with the parish priest to finalize on the timing of the funeral services. In case the deceased needs to be moved to a different jurisdiction, it is better and advisable to seek assistance from an undertaker to complete the legal formalities and other paper works.

Other arrangements of grave, coffin, transportation, refreshments for family members, etc have to be done simultaneously.

Registering the death in the government office

On completion of burial, registration of death has to be done as follows:-

- Registration of death in the corporation or concerned government body should be done within the stipulated time by submitting the initial death certificate and the burial certificate received from the cemetery.
- The authenticated death certificate from the concerned body is issued based on the registration done post burial.
- This death certificate stays valid for all legal transactions in the future.

A call to stay together

As fellow Christians and parishioners, we must remember that death is not an easy reality for the family of the deceased to accept. The immediate family members might not be in a state of mind to run around and get things done. Each one of us has the responsibility to extend our helping hand in such crucial times. When we do all these things, we should always remember the verse from the scripture which says, “Today it was his turn, tomorrow it will be ours (Sir 38:22).

David Jose
is a parishioner at Immaculate Conception Church, Dombivli

BOOK REVIEW

WHEN BREATH BECOMES AIR:

The Journey from Everything (Breath) to Nothing (Air) Encapsulated in an Emotional and Poignant Memoir

by Paul Kalanithi

Throughout our life, we give many momentary thoughts to our existence, to our own mortality, only to then move on with our daily routines anyway, living lives of ambition and hope. All our actions are directed towards attaining a coveted future but what if this future is uncertain? Maybe, in the absence of any uncertainty, we should just assume that we're going to live a long time. After all, time dictates our priorities, and with time in abundance we can go on to live exaggerated versions of ourselves, a perfect future version which we yearn to become one day.

'When Breath Becomes Air' by Paul Kalanithi starts off from the above-mentioned myth, 'In Perfect Health I Begin' in the first part and moves to 'Cease Not till Death' in the second part, thus expressing his transformation from a brilliant neurosurgeon to a vulnerable cancer patient… how life and death changed meaning for him over a short period of time. From holding hands of his patients to being supported by doctors for his own pain in the same medical ward. The book is his unfinished memoir, ably completed by his wife, Lucy after his death.

The book continuously prods on the question, What makes human life meaningful so as to go on living? In his early days, Paul tries to find the answer through the amalgamation of literature, philosophy and through the study of highly complex neuroscience to understand how the brain makes a person capable of even thinking about death. He recalls poets and his patients simultaneously to find an intersection of biology, morality, literature and philosophy. The book is filled with layers of juxtapositions—life and death, patient and doctor, daughter and father, work and family, faith and reason among many others.

While one may come across several insights while reading the book, the primary takeaway from the book is not to die before you die – Live out every moment of your life. In Paul's words- "I would have to learn to live a different way, seeing death as an imposing itinerant visitor but knowing that even if I'm dying, until I die, I am still living." Death is a

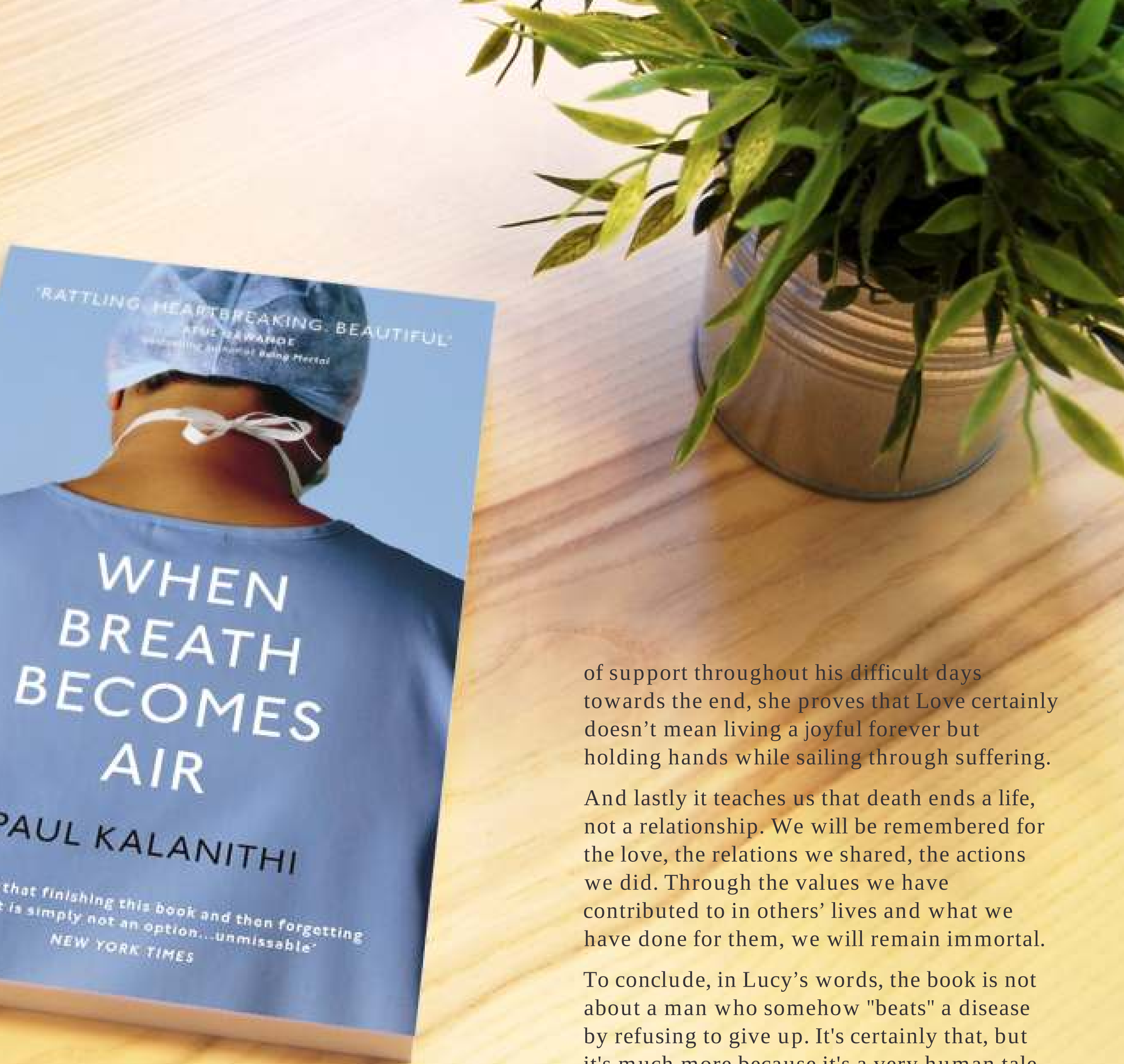

very certain and near possibility for Paul, yet in the short time he has in this world to live, he continues his passion of neurosurgery, has a child with his wife and finishes the manuscript of this book. This book is his testimonial about living one's life till one dies.

The second insight would be that suffering is what unites us. People drift away as soon as miseries surround you but those who genuinely care come closer way beyond our expectations. With his wife standing as a pillar of support throughout his difficult days towards the end, she proves that Love certainly doesn't mean living a joyful forever but holding hands while sailing through suffering.

And lastly it teaches us that death ends a life, not a relationship. We will be remembered for the love, the relations we shared, the actions we did. Through the values we have contributed to in others' lives and what we have done for them, we will remain immortal.

To conclude, in Lucy's words, the book is not about a man who somehow "beats" a disease by refusing to give up. It's certainly that, but it's much more because it's a very human tale of failure and fear, of uncertainty and despair, of cynicism and anger. What happened to Paul was tragic, but he was not a tragedy. It's a little bit about dying, but more about being alive.

Frexin Simon
belongs to St. Mary's Church, Marouli, Antophill Forane.

TESTIMONIALS

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കൊരു മദ്ധ്യസ്ഥനായി...

2010 മെയ് മാസത്തിലെ ആ വെള്ളിയാഴ്ച, ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ കീഴ്മേൽ മറിച്ച ദിവസം. അന്നാണ് ഞങ്ങളെല്ലാം 'ഉണ്ണി' എന്ന് വിളിച്ചിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ മകൻ ആൽഫ്രഡിന്റെ അപകടദിനം. "കൊന്ത ചൊല്ലി കഴിയുമ്പോഴേക്കും ഞാൻ തിരികെ എത്തും" എന്ന് അമ്മാമക്ക് വാക്കു കൊടുത്ത് ഇറങ്ങിയ മകൻ പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസിന്റെ ട്യൂഷന് രാവിലെ 8 മണിക്ക് എത്തണമെന്നതിനാൽ സൈക്കിളിൽ "ജിം" ക്ലാസിൽ പോയി വേഗം വരാമെന്ന് പറഞ്ഞ് പുഞ്ചിരിയോടെ ഇറങ്ങിപ്പോയ ആൽഫ്രഡ്. അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ എല്ലാം നിശബ്ദം.

ഹോസ്പിറ്റലുകളിൽ ഡോക്ടർമാർ അവരുടെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി ശ്രമിച്ചു. ഒടുവിൽ നാലു മാസം ആശുപത്രിവാസത്തിനുശേഷം വെറുമൊരു ജീവച്ഛവമായി വീട്ടിലെ അവന്റെ മുറിയിൽ. നീണ്ട 8 വർഷങ്ങൾ. സംസാരിക്കാനോ, പ്രതികരിക്കാനോ സാധിക്കാതെ വേദനകളും വിഷമങ്ങളും ആരോടും പങ്കുവയ്ക്കാൻ ആവാതെ പോയ ആൽഫ്രഡിന്റെ ദിനങ്ങൾ ഓർക്കുവാൻ പോലും സാധിക്കുന്നില്ല. ഹൃദയം പറിഞ്ഞു പോയ വേദനയാണ് ആ ഓർമ്മകൾ നൽകുന്നത്. എന്നാൽ എല്ലാ വേദനകളേയും ഈശോയുടെ സഹനത്തിൽ നോക്കി കാണുവാനും, പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ കൈപിടിച്ച് മുന്നോട്ടു പോകുവാനുമുള്ള വലിയ കൃപ പിതാവായ ദൈവം ഞങ്ങൾക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തു. അവന്റെ ഓരോ ആവശ്യങ്ങളും അതാതു സമയത്ത് മനസ്സിലാക്കി ചെയ്യുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായവും എപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നു.

ആൽഫ്രഡിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ വീട് സ്വർഗ്ഗതുല്യമായിരുന്നുവെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. സമൃദ്ധിയും, സന്തോഷവും, സമാധാനവും നിറഞ്ഞ ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷം. അവനെ പരിപാലിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വിധ വെറുപ്പോ, പരാതിയോ, മുറുമുറുപ്പോ ഞങ്ങൾക്കാർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്. ഈശോ ആയിരുന്നു അവന്റെ രൂപത്തിൽ കിടന്നിരുന്നത് എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ സന്തോഷമായി ശുശ്രൂഷിച്ചു. ഈശോയെ കൂടുതൽ അറിയുവാനും സ്നേഹിക്കുവാനും ഈ വർഷങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് അവസരമൊരുക്കി എന്നതാണ് സത്യം.

പ്രാർത്ഥനകളും ഗാനങ്ങളും അവൻ ഒത്തിരി ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതായി അവന്റെ മുഖഭാവങ്ങളിൽ കാണാറുണ്ട്. അമ്മാമയുടേയും, പപ്പയുടേയും, മമ്മിയുടേയും സാന്നിധ്യം അവനറിയാം. എപ്പോഴും നിഴലായി അമ്മാമ കൂടെയുണ്ടാകും.

ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു വന്ന പപ്പ അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചത് പറയാൻ വാക്കുകൾക്കാവില്ല. ഏതൊരു ഹോം നേഴ്സിനെയും വെല്ലുവിളി നക്കാവുന്നത്രേ വൃത്തിയായും, ശുചിയായും ആയി നരുന്നു അവന്റെ ശാരീരിക കാര്യങ്ങൾ പപ്പ ചെയ്തി രുന്നത്. ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞിനെപ്പോലെ അവനെ ലാളിക്കുവാനും സ്നേഹിക്കുവാനും ഞങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു; ഈശോയ്ക്ക് നന്ദി. ഈ ലോക ജീവിതത്തിൽ കടന്നുവന്ന എല്ലാ സഹനങ്ങളെയും അതിജീവിച്ച ആൽഫ്രഡ്, ഈശോയ്ക്കുവേണ്ടി എത്ര ആത്മാക്കളെ നേടിയെടുത്തുവെന്ന് അറിയില്ല. അവന്റെ സാമീപ്യം ഞങ്ങൾക്കും, അതുപോലെ അവനെ കാണാൻ വരുന്നവർക്കും വളരെ ആശ്വാസപ്രദമായിരുന്നു.

2018 ജൂലായ് മാസം 18 രാവിലെ അവന്റെ പ്രാഥമിക കാര്യങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കി പപ്പ പുറത്തുപോയി. അര മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു കാണും. അവനിൽ പെട്ടെന്ന് മാറ്റങ്ങൾ വരുവാൻ തുടങ്ങി. ശ്വാസനാളം വേഗത്തിലാവുകയും ഒപ്പം ഒരു പ്രത്യേക പുഞ്ചിരി അവന്റെ മുഖത്ത് നിറയുകയും ചെയ്തു. ഇടതു ഭാഗത്തേക്ക് തല തിരിച്ച് മുകളിൽ ആരെയോ കാണുന്നതുപോലെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നു.

ആരാ മോനെ അവിടെ? ഉണ്ണീശോ വന്നീട്ടുണ്ടോ? അതോ മദർ മേരിയാണോ? എന്നൊക്കെ അമ്മാമ ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അവൻ അതേ പുഞ്ചിരിയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. അൽപം കഴിഞ്ഞ് മെല്ലെ മമ്മിയുടേയും, അമ്മാമയുടേയും കണ്ണുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് കണ്ണുകളടച്ചു. അവൻ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയി എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ഇപ്പോഴും ആവുന്നില്ല. എന്നാൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കൊരു മദ്ധ്യസ്ഥനായി അവനുണ്ടാകുമെന്ന ശുഭാപ്തി വിശ്വാസമുണ്ട്.

തിരുവചനത്തിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ച്, ഈശോയ്ക്ക് സേവനം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത ദൈവത്തിന് ആയിരമായിരം നന്ദി. പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ മടിയിൽ അവൻ വിശ്രമിക്കട്ടെ.

Bency Joy Moothedan
is a parishioner at Christ the King Church, Bhandup

Till We Meet Again

One Tuesday morning over a year ago, as I was flipping through the pages of the newspaper after returning from my daily Mass, a phone call informed me that my husband, who had left a day earlier for an assignment out of Mumbai, passed away due to cardiac arrest. That moment, that horrible moment, my whole world came crashing down! I will never forget the feeling of utter shock, despair, and disbelief. I felt numb and heart broken. The thought that my confidante, provider and guide would never return, was a bitter reality which I had never dreamt of. It is not that I was a stranger to tragedy, having lost both my parents and younger brother in quick succession, but this was totally different. The enormity of the situation actually sank in after all the relatives left us after the 5th day function.

During these trying times, a lot of questions popped up and I found myself asking God – Why me? Have I failed in any of my Catholic duties? Aren't three deaths in the immediate family enough? Am I being punished or am I under some curse? How could you take him away so early in life? I received no answers. I was in the midst of an emotional, mental and physical trauma. People who dropped in to offer condolences all left saying “You are strong, dear. God is with you”. Things were no longer the same. Every single day threw a new challenge at me and it was difficult to take correct decisions or to shoulder responsibilities alone having rarely done so earlier.

But with the passing of time, I learned to accept my loss. The thought of an uncertain future still haunts me but I am consoled by God’s constant love for me and assurance received through the daily Mass. I know He has not made a mistake and things did not happen without a purpose. I know for sure that my God will not give me pain and sorrow which I cannot endure. My daily reflections through the Word of God help me gain strength and live in hope. There are still times when all the above Truth so to say makes no sense and I refuse to acknowledge the reality. I reel under the snares of the enemy, who at my vulnerable state creates instances of deep emptiness and profound sadness but my faithful Saviour pulls me out of such moments of despair.

I gain strength reading Lamentations 3:31-32 “For the Lord will not reject forever. Although He causes grief, He will have compassion according to the abundance of His steadfast love”. Grief has taught me to appreciate life and those we love. I am fully assured and firmly believe that I now have an ambassador in heaven who will intercede for me and my children, and will be there waiting to welcome us after we finish our journey on the earth.

Joffy Anil
belongs to St. Thomas Church, Varthak Nagar

TESTIMONIALS

"And we know that in all things, God works for the good of those who love him, who have been called according to his purpose."

-Romans 8:28

This verse is very reassuring but at the same time it requires a lot of faith to let it console you after the death of a loved one. For an eighteen year old, this verse was the only hope when she lost her father to cancer. At that early age, she was in a complete loss of everything about life! "Why this?", "Why me?", "How would it be today onwards?", "Will I be ever able to take care of my family well?", "Whom would I go to now with all the 'daddy knows it best' questions in life?"

Life flung across countless such questions and I decided to answer each one at a time, and to take life one day at a time!

We usually think about death in its entirety only after it has placed its hands on someone we love. Understanding death also requires us to believe in God's plan. Our God is not a punishing God, he loves us and does the best for us, always! If God has put you in a situation in life, he will give you the strength to survive it and will bring you through to overcoming it.

When I look back to the time when we first understood about dad's medical condition, I was around 10 years old, my sister was 6 and my mother was shattered with the thought of having to live with two tiny kids and without her partner! She had so many dreams, so many plans in life with her husband... everything just came to an utter standstill. She understood the situation more in depth because being a nurse herself, she could see where it would all lead to in the end. But what still amazes me till date is her fighting spirit, her positivity and how she handled everything with calm. With all the storm inside of her, she stood there, motivating dad and us to have faith and to pray ceaselessly. That's what precisely kept dad going despite his illness for those seven-eight long years before he breathed his last.

Her faith is what made dad convert from a non-catholic to a catholic, to believe in Christ and to live like a true Christian. Both of them always taught us to be there for people in need. They always tried to be positive about everything happening around. We could never thank God enough for giving us such perfect parents. The lessons they taught us and the way they lived their life set an example for both of us to lead.

To trust God's plan at such an emotionally vulnerable time is not easy and it will only come through unwavering faith. Constant prayers and reading the Bible helped me through that dejected phase in life. Praying the rosary and divine mercy chaplet had become a routine. At that difficult stage, we are in the best position to understand the grief of people around and pray for them and their troubles in life.

The death of a loved one teaches us many things. It matters how we remake our life after our loss. We must believe that our loved ones, "are in a happier and a better place." I learnt to pray for others and to empathize with people better after my loss. Before I wrap up, I would like to say something that I've always experienced with the mind-set of people around today. I realised that with no "man" in the house, your home will be looked down upon for many things. People will talk about many unnecessary things. I made myself understand that no matter what society thinks, we must not be demotivated or depressed come what may. Life is about living each moment, being strong and self sufficient and being a little less worried about, "what people would say!"

In whatever you do, you must believe that your loved ones are with you, watching over you and wanting you to be happy, always. Also, trust that God's plan may be difficult to accept but it will be the best for you.

Divya Shah
is a parishioner of St. Thomas Forane Church, Borivali West.

TESTIMONIALS

“ഇത് മരണത്തിൽ അവസാനിക്കാനുള്ളതല്ല”

ഞാൻ ഒരു വീട്ടമ്മയാണ്. 1991 ൽ എന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ജീവിതപങ്കാളിയോടൊപ്പം മഹാനഗരമായ ഈ മുംബൈയിൽ വന്നു. വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ഞങ്ങളുടെ കുടുംബജീവിതം ആരംഭിച്ചു. ഞങ്ങൾക്ക് നാല് വർഷത്തിനിടയിൽ രണ്ട് മക്കളെ നൽകി ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം പ്രാർത്ഥനയിലും വി. ബലിയർപ്പണത്തിലും എന്നും ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. എന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയാണ് ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടത്തി കൊണ്ടിരുന്നത്. ഞാൻ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ വലിയ തങ്ങും തണലും ആയിരുന്നു. ഞാനും എന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയും കൂടി എന്നും കുറച്ചു സമയം ദൈവസന്നിധിയിൽ കുടുംബത്തിന് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വചനം വായിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾ ദൈവം ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ വർഷിച്ചിരുന്നു. വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിതം മുന്നോട്ടുപോയി.

അങ്ങനെ വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. 2013 ഏപ്രിൽ 24-ാം തീയതി ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലേക്ക് വലിയ ഒരു ദുരന്തം കടന്നു വന്നു. ഒരു കാറപകടത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ എല്ലാം എല്ലാമായ പപ്പ ഞങ്ങളെ വിട്ടു ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് പോയി. ഈ ദുരന്തം ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ വളരെയധികം തളർത്തി. മുന്നോട്ടു പോകേണ്ടത് എങ്ങിനെയെന്നറിയാതെ ഒത്തിരി വിഷമിച്ചു. അപ്പോഴും ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയും വി. ബലിയും വചനവായനയും മുടക്കിയില്ല.

സാവധാനം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. ഒരു വലിയ ശക്തി എന്നെ കൈപിടിച്ചു നടത്തുന്നതായി

TESTIMONIALS

എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു. ആ ശക്തി ദൈവശക്തിയായിരുന്നു. ഞാൻ നല്ല വിശ്വാസമുള്ള കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്നതാണ്. എനിക്ക് ബാല്യം മുതൽ വേദപാഠക്ലാസിൽ നിന്നും ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങളിൽ നിന്നും കിട്ടിയ വലിയ ബോധ്യങ്ങൾ എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ എന്നെ നയിച്ചിരുന്നു. എന്നെ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് നയിച്ച എന്റെ മാതാപിതാക്കളും ഗുരുജനങ്ങളും ആത്മീയഗുരുക്കളും എത്രയധികം സ്വാധീനിച്ചു എന്ന് അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ചിന്തിച്ചത്. അവരിൽ നിന്നെല്ലാം ലഭിച്ച ശക്തമായ ബോധ്യങ്ങൾ അതാണ് എന്നെ നയിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ തകർന്ന അവസ്ഥകളിൽ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളും ദൈവ വചനങ്ങളും നമുക്ക് ശക്തി തരും. ഓരോ വിഷമാവസ്ഥയിലും ദൈവം അവിടുത്തെ വചനം എന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി തരും.

ജീവിതപങ്കാളിയിൽ മാത്രം ആശ്രയിച്ച ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തമായ കരങ്ങളിൽ സുരക്ഷിതയാണെന്ന് എനിക്ക് ഉറച്ച ബോധ്യം ആയി. എന്നെ ഒത്തിരി സ്വാധീനിച്ച വചനം നിന്റെ സൃഷ്ടാവാണ് നിന്റെ കർത്താവ് ഏശയ്യാ 54: 5 –ൽ ഈശോ എന്നും എനിക്ക് തുണയും ആശ്രയവും ആയിരിക്കും എന്ന വാഗ്ദാനം എന്നെ നടത്തുന്നു. ഭൂമിയിലെ പിതാവ് നഷ്ടപ്പെട്ടാലും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ശക്തനായ ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടെന്ന് മക്കൾക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്തു. ആ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവം നമുക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം തക്കസമയത്ത് പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്ന് അനുഭവത്തിലൂടെ അവർ മനസ്സിലായി.

ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് തന്റെ പദ്ധതി അനുസരിച്ച് വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് സകലതും നന്മയ്ക്കായി പരിണമിപ്പിക്കുന്നു റോമ 8:28. സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ ദൈവം സങ്കടങ്ങൾ നൽകുകയുള്ളൂ എന്ന് വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സഹനം ക്രിസ്തുവിലേക്കുള്ള ചവിട്ടു പടികളാണ്. ഉലയിൽ സ്വർണ്ണമെന്നപോലെ അവിടുന്ന് അവരെ ശോധന ചെയ്തു. ജ്ഞാനം 3:6.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് സഹനം കൊണ്ട് വരുന്നത് സാത്താനാണ്. എന്നാൽ ദൈവം അനുവാദം കൊടുക്കാതെ ഒരു സഹനവും നൽകുകയില്ല. എല്ലാവരുടേയും സഹനങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണ് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കൊറീന്തോസ് കാർക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു. അസാധാരണമായ ഒരു പ്രലോഭനവും നിങ്ങൾക്ക് നേരിട്ടിട്ടില്ല. ദൈവം വിശ്വസ്ഥനാണ്. നിങ്ങളുടെ ശക്തിക്കതീതമായ പ്രലോഭനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതിനെ അതിജീവിക്കാൻ വേണ്ട ശക്തിയും അവിടുന്ന് നൽകും. 1 കൊറി. 10:13.

ദൈവം നമ്മെ ഓരോരുത്തരേയും മനോഹരമായി സൃഷ്ടിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന് അവിടുത്തെ ഓരോ മക്കളെക്കുറിച്ചും പദ്ധതിയുണ്ട്. ദൈവം തന്റെ മക്കളെ ഈ ലോകത്തിലേക്ക് ഒരു നിശ്ചിതകാലത്തേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരുടേയും ഈ ലോകത്തിലെ ജോലികൾ പൂർത്തിയായാൽ ദൈവം തന്റെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ട് പോകും. ദൈവത്തിന്റെ അടുത്ത് എത്തുക എന്നതാണ് ഓരോ മനുഷ്യാത്മാവിന്റേയും ലക്ഷ്യം. മരണം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ അടുത്ത് എത്തിചേരാനുള്ള ഒരു വാതിൽ മാത്രമാണ് മരണം. മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം കണ്ടെത്തിയവർക്കു മാത്രമല്ല മരണം ഒരു പുതുജനനമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയൂ. മരിച്ചവർ നമ്മെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന സ്നേഹസാന്നിധ്യമായി കൂടെ ഉണ്ടെന്ന് നാം അറിയണം. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരാൾ നമുക്ക് സ്വന്തമായി ഉണ്ടെന്നു ചിന്ത നമ്മെ നയിക്കണം. മരിച്ചവർക്ക് വേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം. വേർപാടിന്റെ ദു:ഖത്തിൽ കഴിയുന്നവർക്ക് സാന്ത്വനവും മരിച്ചവർക്ക് ഉയിർപ്പും നൽകാൻ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ആവട്ടെ. തന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ശിഷ്യന്മാരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും അതിനായി പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ഈശോ ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്തതുപോലെ നാമും മരണത്തെക്കുറിച്ചോർത്ത് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഒരുങ്ങുകയും വേണം.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും വചനം വായിക്കുന്നതും വി. ബലി അർപ്പിക്കുന്നതും ധ്യാനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതും എല്ലാ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും ബോധ്യങ്ങളും വർദ്ധിക്കാനാണ്. ജീവിതം സുഖദു:ഖസമിശ്രമാണ്. ദു:ഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നമ്മെ ശക്തിപെടുത്തുന്നത് ഈ ലോകത്തിലെ വ്യക്തികൾ ആയിരിക്കുകയില്ല. ദൈവം തന്നെയാണ് നമ്മെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക. അതിന് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ആ ദൈവത്തെ കുറിച്ച് ബോധ്യങ്ങളും അറിവുകളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതെല്ലാം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത് പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും വചനവായനയിലൂടെയും വിശുദ്ധ ബലിയർപ്പണത്തിലൂടെയാണ്. ജീവിതത്തിൽ എത്ര തിരക്കുണ്ടെങ്കിലും ദൈവത്തിനു കൊടുക്കേണ്ട സമയം മാറ്റി വയ്ക്കണം. ദൈവത്തോടു കൂടെ ആയിരിക്കണം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഒരു മരണത്തിനോ, രോഗത്തിനോ, മറ്റു ജീവിത പ്രശ്നങ്ങൾക്കോ നമ്മെ തകർക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

Seena Dominic
is a parishioner of St. Chavara Kuriakose Alias Church, Kandivali (East)

'Unless you see signs and wonders you will not believe'

In May 2011, I was transferred from my Lucknow office to Kerala Regional Office at Thiruvanathapuram. One of my cousins had earlier mentioned that one is lucky if he is posted to the God's own country. I too was very happy as I had also got my promotion and was looking forward to my tenure in Kerala. I and my wife got busy adjusting to the new place, taking admission for my two children and mingling with our neighbours at the quarters. We were also interested in sightseeing and had heard a lot about the beautiful places in Kerala.

Then after three months, a lump in the breast of my wife came in the form of a bombshell! She was diagnosed with breast cancer. I was totally shattered. We went to Mumbai for treatment. Even though we could get the services of the best doctors in breast cancer, I came to know that my wife was in the 4th stage of cancer and may not live for long. Yet I did not lose hope. In my heart I knew that there is Jesus to whom we can always turn to. Being directed by a counsellor, I attended a retreat in Kerala. After the retreat, I experienced some inner peace. I started to hear sermons and devotional songs on my mobile. The devotional song Njan ninne sristicha Daivam gave me much solace during those tough periods of my life. Finally, after nine long months, which seemed like an eternity, I brought my wife back to Thiruvananthapuram after treatment. Slowly and steadily, our life came back on track. We once again started having a good time and visited Andamans in 2013.

Then, all of a sudden, in October 2014, my father, who was my great support, passed away. Then in 2016, my wife had a relapse of the cancer. By this time, I had gathered some information about cancer and I knew that my wife may not be with us much longer. I immediately sought for a transfer to our Head Office at Mumbai (which was granted) to be with our family members. During those dark days, I still had the belief that if one has got faith in God, miracles can happen. However, I was not in that frame of mind and when my wife's condition started deteriorating day by day, I started losing whatever little faith I had. Then, I started searching faith in others. I longed to find someone, who would encourage me in my quest for faith. But I was not able find anyone.

In between, to my great despair, my mother who was my comforter and guide went to her heavenly abode in December 2016. Finally, after much suffering, in February 2017, my wife departed from our lives forever. I went into a form of depression, though not for long. I had to carry on as I had the responsibility of bringing up our teenage daughter and son. But I was also thankful to God that he had allowed my wife to be with us some years after the initial diagnosis, as my children are now a little grown up and I did not have to explain much to them; otherwise it would have been terrible for me.

I still cannot believe that my wife is no longer a physical part of my life. Also I could not fathom how God could allow this to happen to me. My prayer life got affected and I could no longer draw myself to God, like my earlier days. But I knew deep in my heart that God is always right and there is some plan, which I do not understand right now. My sorrow was, however, killing me and it started becoming unbearable. So I again started listening to sermons of Fr. Daniel Poovanathil, Dr. John D, etc. Through the sermons, I came to understand that there were many others, who had much bitter experience than me. Yet, they did not lose hope in God. I was comforted a little. I started reading the Bible more often. Many promise verses gave me consolation. But the verse John 4:48 'Unless you see signs and wonders you will not believe' attracted me the most. I felt like Jesus was admonishing me for my lack of faith. Now, I am on my journey to faith.

Joshi Joseph
is a parishioner at Christ the King Church, Bhandup

കർത്താവേ, നിന്റെ പ. ആത്മാവ് എഴുന്നള്ളി വരട്ടെ

മാർ തോമസ് ഇലവനാൽ
കല്യാൺ രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

'കർത്താവേ, നിന്റെ പ. ആത്മാവ് എഴുന്നള്ളി വരട്ടെ' എന്ന അപേക്ഷയോടെയാണ് റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥന ആരംഭിക്കുന്നത്. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ കർത്താവേ എന്ന് വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ പിതാവായ ദൈവത്തെയാണോ പുത്രനായ ദൈവത്തെയാണോ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നത് എന്ന് ആദ്യം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആദിമസഭയിലെ പ്രാർത്ഥനാരൂപമായിരുന്ന 'കർത്താവേ വരണമേ' എന്ന അപേക്ഷ ഈശോയുടെ വരവിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു എന്ന് നമ്മൾ കണ്ടു. സാധാരണ റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥനകളിലുള്ളതുപോലെ പ. ആത്മാവിനെ അയയ്ക്കണമേ എന്നല്ല ഇവിടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് മറിച്ച്, നിന്റെ ആത്മാവ് വരട്ടെ എന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രാർത്ഥന 'കർത്താവേ വരേണമേ' എന്ന പ്രാർത്ഥനയോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിയും അതിന്റെ തുടർച്ചയുമായി മനസ്സിലാക്കാം. ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രാർത്ഥന പുത്രനായ ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണെന്ന് കാണാം. അപ്പോൾ 'നിന്റെ ആത്മാവ്' എന്നതുകൊണ്ട് കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്നാണൊ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ആളായ പ. ആത്മാവ് എന്നാണൊ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. മറ്റൊരു വാക്കിൽ 'നിന്റെ പ. ആത്മാവ് എഴുന്നള്ളി വരട്ടെ' എന്ന പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണോ പ. ആത്മാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണോ ഇവിടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

നിന്റെ ആത്മാവ്

വി. കുർബ്ബാനയെക്കുറിച്ച് പ്രബോധനം നല്കുന്ന പൗരസ്ത്യ പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നതനുസരിച്ച് റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥനയുടെ അവസരത്തിൽ കർത്താവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തെ നമ്മൾ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ കർത്താവേ എന്ന് ഈശോയെയാണ് സംബോധന ചെയ്യുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ റൂഹാക്ഷണ സമയത്ത് കർത്താവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്നു എന്ന സത്യവുമായി കൂടുതൽ അടുത്തു പോകുന്നുണ്ട്. പ. ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താൽ ഉത്ഥാനരഹസ്യം പൂർത്തിയായി എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിൽ പ. ആത്മാവ് വരുന്നതും കർത്താവിന്റെ ഉത്ഥാനവും ബന്ധപ്പെട്ട് മനസ്സിലാക്കാം. വി. പൗലോസ് കർത്താവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തെ പ. ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് പറയുന്നത് "ഈശോയെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചവന്റെ ആത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ...... തന്റെ ആത്മാവിനാൽ ജീവൻ നല്കും" (റൊമ. 8:11). അതുകൊണ്ട് പ. ആത്മാവിന്റെ ആഗമനവും കർത്താവിന്റെ ഉത്ഥാനവും ബന്ധപ്പെടുത്തി മനസ്സിലാക്കണം. എങ്കിൽ 'നിന്റെ ആത്മാവ്' എന്നതുകൊണ്ട് ഉത്ഥിതനായ കർത്താവിന്റെ ആത്മാവെന്നും പ. ആത്മാവെന്നും ഒന്നുപോലെ തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. കാരണം ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ളിടത്ത് പ. ആത്മാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കർത്താവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും പ. ആത്മാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും അഭേദ്യം ബന്ധപ്പെട്ടാണ് നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ആത്മാവായ കർത്താവ്

ആദിമസഭാപാരമ്പര്യത്തിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ മഹത്വപൂർണ്ണനായ മിശിഹായുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും പ. ആത്മാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും തമ്മിൽ വ്യക്തമായ വ്യത്യാസം കണ്ടിരുന്നില്ല. തന്മൂലം ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ്, ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് എന്നീ പദങ്ങൾ വി. പൗലോസ് ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട് (നട. 16:7,

റോമ. 8:9; ഗലാ. 4:6; ഫിലി. 1:19; 1 തിമോ. 3:16; ഹെബ്രാ. 9:14; 1 പത്രോ. 3:18). ഉത്ഥാനത്തിനുശേഷം ഈശോ ജീവദാതാവായ ആത്മാവായിത്തീർന്നു (1 കൊറി. 15:45). അതുപോലെ പൗലോസ് ശ്ലീഹ പറയുന്നു: "കർത്താവ് ആത്മാവാണ്, ഇത് ആത്മാവായ കർത്താവിന്റെ ദാനമാണ്" (2 കൊറി. 3:17, 18).

ആത്മാവിനെ ഞാൻ അയക്കും

അതുകൊണ്ട്, ആത്മാവിനുവേണ്ടിയുള്ള സഭയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥന, മഹത്വപൂർണ്ണനായി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ്, പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഉപവിഷ്ടനായി നമുക്കുവേണ്ടി മാദ്ധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിക്കുന്ന ഈശോയോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയായി കാണാവുന്നതാണ്. മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടവാനായ മിശിഹായാണ് നമുക്ക് ആത്മാവിനെ നല്കുന്നത്. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ വായിക്കുന്നു : "അതുവരേയും ആത്മാവ് നല്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈശോ അതുവരേയും മഹത്വകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല" (7:39). കൂടാതെ കർത്താവ് പിതാവിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് പ. ആത്മാവിനെ അയയ്ക്കുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്: "ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുത്തുനിന്നും അയയ്ക്കുന്ന സഹായകൻ" (യോഹ. 15:26). അതുപോലെ, "ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേയ്ക്ക് ഞാൻ അയയ്ക്കും" (യോഹ. 16:7; നട. 2:37). വി. ഗ്രന്ഥത്തിലെ കർത്താവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, നമ്മുടെ കുർബ്ബാനയിലെ റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥന മഹത്വപൂർണ്ണനായ കർത്താവിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥനയുടെ ദൈവശാസ്ത്രപരമായ വളർച്ചയിലെ ആദ്യഘട്ടത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ അനാഫറയിലെ ഈ റൂഹാക്ഷണ പ്രാർത്ഥനയെന്നു കാണാം. അദ്ദായിയുടേയും മാറിയുടേയും പേരിലുള്ള ഈ അനാഫറ ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിൽത്തന്നെ രൂപമെടുത്തിട്ടുള്ളതാണെന്നതിന്റെ തെളിവായിട്ട് ആരാധനക്രമ പണ്ഡിതന്മാർ ഈ പ്രാർത്ഥനയെ കാണുന്നുണ്ട്.

Lord, May your Holy Spirit come

Epiclesis begins with the prayer, 'Lord, many your Holy Spirit come'. First we have to understand whether the invocation 'Lord' is addressed to God the Father or the Son. As we already saw, the prayer of the early Church 'Lord come' was a prayer for the coming of Christ. So too, as it is common in Epiclesis, here the prayer is not a petition 'to send your Holy Spirit' but 'may your Holy Spirit come'. So this prayer can be understood in relation to and as a continuation of the prayer 'Lord come'. Then clearly it is to be understood as a prayer addressed to Christ. Then, whether, 'your Holy Spirit' refers to Spirit of Christ or Holy Spirit the third person of Holy Trinity. In other words, through the prayer 'may your Holy Spirit come' do we pray for the presence of the Risen Lord or for the presence of the Holy Spirit.

Your Holy Spirit

According to the East Syrian liturgical commentators at the time of the prayer of Epiclesis we remember the event of the resurrection of Christ. If this prayer is addressed to Christ, this epiclesis prayer and the remembrance of the resurrection of Christ are co-related. As we understand the resurrection of Christ as the work of the Holy Spirit, the resurrection of Christ and Epiclesis are intimately related. St. Paul speaks of the

resurrection of Christ as the work of the Holy Spirit as he writes "If the Spirit of God who raised Jesus from the death, lives in you" (Rom. 8:11). So the coming of the Holy Spirit and the remembrance of the resurrection should be understood together. Hence in this prayer, 'your Holy Spirit' can be understood as referring to the Spirit of Jesus as well as to the Holy Spirit. Wherever there is the presence of the risen Lord, there is also the presence of the Holy Spirit. So the presence of the Holy Spirit and the presence of the Risen Lord is to be understood as intimately related.

The Lord is the Spirit

According to the early Christian tradition there was no clear distinction between the presence of the glorified risen Lord and the presence of the Holy Spirit. Hence St. Paul uses the term 'Spirit of God' and 'Spirit of Christ' as synonymous (Acts 16:7; Rom 8:9; Gal. 4:6; Phil 1:19;1 Thim 3:16; Heb 9:14; 1 pet 3:18). After the resurrection, Christ became the life giving Spirit (1 Cor. 15:45). So too St. Paul says: "Now this Lord is the Spirit and ... this is the work of the Lord who is the Spirit" (2 Cor. 3:17-18).

I will send the Spirit

Hence this Prayer for the gift of the Spirit can be understood as addressed to the resurrected Christ who is glorified and seated at the right hand side of the Father and intercedes for us. The glorified Christ gives us the Spirit. In the Gospel of St. John we read 'the Spirit had not yet been given because Jesus had not been raised to glory" (7:39). So too Jesus promises that He will send the Holy Spirit from the Father "I will sent Him from the Father" (Jn. 15:26). Again Jesus said "If I go I will send Him to you" (Jn. 16:7; Acts 2:37). In the light of these references we can understand that this prayer of Epiclesis is addressed to the glorified Christ. Hence this prayer for the coming of the Holy Spirit addressed to Christ is an example of the earliest form of Epiclesis and the exaple of the gradual development of the theology of the Spirit. Hence those who study liturgical theology consider and accept this Epiclesis as the proof that this anaphora of Addai and Mari was formulated in the early centuries.

BISHOP'S DIARY
NOVEMBER - 2019

1st-11th	Europe
12th	Monthly recollection Qurbana - Mumbra
13th	Curia Meeting
14th	Antophill Forane Convention & Qurbana - Assisi Nagar
15th	Qurbana - Tikujiniwadi
16th	Seminary day celebration - Panvel
17th	Communion - Panvel Mathrusangam Program
18th	Minor Seminary Class - Panvel
19th	Senior Priests gathering
20th	Curia Meeting
21st	Qurbana - Dombivli
22nd	CCT Meeting - Airoli
23rd	Holy Communion & Confirmation - Kandivali (West)
24th	Marriage Jubilerians Meet Parish day - Mulund
25th	Minor Seminary Class - Panvel
27th	Curia Meeting Meeting of the Board of Directors
28th	School Annual Day - Ulhas Nagar
30th	Communion - Vasai (West)

KNOW YOUR FAITH

Question:

Why does the Church prefer burials over cremation?

Answer:

The historical context: The Hebrew Scriptures witness to the fact that the Israelites buried their dead. The Gospel accounts describe how those who took Jesus' body from the cross were careful to observe Jewish burial practices as to time and manner of burial. Early Christians, even during the era of persecutions, maintained extensive cemeteries in Rome, North Africa, and elsewhere. Gradually, Christian reverence for the body as a "temple of the Holy Spirit" together with their belief in bodily resurrection and the immortality of the soul, reinforced the practice of inhumation (burial). Through the Middle Ages into modern times cremation remained the exception, surfacing from time to time in circumstances of mass deaths from plagues, war, and natural disasters. Then, in the 19th century, many 'cremation societies' emerged in Europe and North America but the Church regarded them as materialist and saw the practice of cremation as incompatible with the traditional burial customs of the Christian liturgy. In 1886 the Holy See forbade Catholics from joining cremation societies and prohibited the practice of cremation.

No to scattering: Responding to the changing pastoral needs, the Holy See lifted the ban on cremation in 1969. The lifting of the prohibition reflected the reality that most proponents of cremation are not motivated by anti-Catholic sentiment. The reasons they give for cremation stress rather on simplicity, sanitation, sound use of scarce land and burial costs. Eventually, the option to select cremation as a means of final disposition was incorporated into Church law in 1983, but it still suggested that the body be present at the funeral rites. I.e. that cremation occurs after the funeral,

since the presence of the human body better expresses the values which the Church affirms in those rites. However, the Church is not sympathetic to scattering the ashes over land, sea or air, nor with its private keeping, since they are not the reverent disposition that the Church requires.

Finally, since Christian belief in the resurrection of the dead is in no way affected by the state of the corporeal remains, the Catechism of the Catholic Church, citing canon 1176, makes the simple statement, “The Church permits cremation, provided that it does not demonstrate a denial of faith in the resurrection of the body”.

Excerpted from The New Catholic Encyclopedia (2003)

For Team Lantern,
Mr. A.F. Thomas,
Borivli Parish

STORY OF OUR VERY OWN, ST. MARIAM THRESIA

Little 'Saint' was born

Chiramel Mankidiyan Kunju Thomman and Thandamma lived a wealthy life in Puthenchira, a village in Thrissur district.They had five children, of which Thresia was the third. Born on April 26, 1876, Thresia inherited deep religious faith from Thandamma. She used to sit and watch her mother praying. When Thresia was three and a half years old, her mother taught her how to make the sign of cross.

Love for Jesus

During Lenten season, little Thresia would fast four days a week and observe abstinence on other days. Her spiritual entertainment was to kneel on the floor studded with gravel, carry stones on her back and walk on all fours to commemorate Jesus carrying the cross to Calvary. Her love for the crucified Lord was so deep that she was ready to renounce everything for His sake.

Thresia's First Holy Communion

When Thresia was nine years old, she wished to receive Holy Communion, which was against the norms of those days. A determined Thresia, went to a nearby monastery of the Carmelites of Mary Immaculate at Ambazhakkad and spoke her heart out to the priest. Realizing the purity of her heart and the intensity of her yearning, he allowed her to receive the first Holy Communion, at the age of ten. Thresia received her first Holy Communion very piously.

The 'new big teacher'

When she was eleven years old, she was entrusted the task of teaching Catechism to the children. Some people grumbled against the priest for having an eleven year old girl to teach children, and some others ridiculed the 'new big teacher'. She continued teaching catechism, thus redeeming the confidence placed in her by the priest and at the same time giving proof of obedience and fortitude.

Thresia becomes Mariam Thresia

At the age of twelve her beloved mother died, leaving Thresia in deep sorrow. On the same day she accepted Mother Mary as her own mother and always addressed her as "Amma" and thereafter, was known as Mariam Thresia.

Small pox epidemic

In 1909 the country came under the grip of small pox, a dangerous epidemic. Many people

fell prey to the epidemic. Thresia, with great courage, went around caring for these patients and helping them to have a peaceful death. She expressed to the Lord her readiness to do any penance in order to save people from the disaster. As a result she was given severe body pain for nineteen days and thereafter no one died of the epidemic.

Congregation of the Holy Family (CHF)

As the years passed by, she intensely felt the need of an independent house to lead her prayer life. She expressed her desire to her spiritual father, Fr. Vithayathil and the Bishop John Menachery. The Bishop sent her to the Carmel Convent in Ollur. There, St. Euphrasia taught her special prayers and psalms. Later, in 1913 she created her first small community with two friends. It was to become the nucleus of the Congregation of the Holy Family. During the 12 years in which Mother Mariam was at the head of the Congregation, despite the difficulties associated with the outbreak of the First World War, the Congregation flourished with new convents, schools, boarding schools and orphanages.

Mother Mariam Thresia died on 8 June 1926, was beatified by Pope Saint John Paul II on 9 April 2000, and recently canonized on 13th October 2019. She is known as the patroness of families.

Answer to Activity 1: Quote fall

Blessings crown the head of the righteous.

Congratulations to the winners for the Quotefall:

- Immanuel Anthony – St.Thomas Cathedral, Kalyan
- Cris Mathew Valliara – Amala Matha Church, Mulund
- Lloyd Jose – Sacred Heart Church, Bhayander (W)

Answers to Activity 2: Crossword Puzzle

2 After three days, Mary and Joseph found Jesus in the TEMPLE

4 She was an old woman, who saw infant Jesus at the Temple in Jerusalem, with his parents ANNA

7 The Bible says Joseph was a JUST, or righteous man.

8 This man said blessed Joseph and Mary at the temple. SIMEON

10 When Jesus was TWELVE years old, He went with Mary and Joseph to Jerusalem to celebrate the Passover.

11 Evil king from whom Joseph tried to protect Mary and Jesus. HEROD

1 This was Joseph's profession or job CARPENTER

3 An angel told Joseph to take his family and flee to this country EGYPT

5 Joseph raised his family in this town NAZARETH

6 This angel appeared to Joseph in a dream GABRIEL

7 Patron Saint of families JOSEPH

9 Joseph descended from this great king DAVID

Congratulations to the winners for the Crossword Puzzle:

- Jenitta Biju – Sacred Heart Church, Goregaon (West)
- Ms. Angel Papachan – St. Mary's Church, (Bhiwandi)
- Elna Johnson – Holy Trinity Church, Thane

Kids' corner, compiled by
Elizabeth Dimal

Mariam Thresia, Founder of the Congregation of the Holy Family of Thissur, in India, canonized by Pope Francis on Sunday, October 13, 2019

Mariam ThresiaMankidiyan was born in 1876 in Kerala, India, and named after Saint Teresa of Avila. She spent her entire life assisting the poor, the sick, the elderly and all those in need.Thresia's Mother was the greatest influence in her childhood, reading her stories from the Bible and the lives of the Saints, and teaching her how to pray. When Thresia was 10 years old, she made a private vow of virginity and decided to consecrate her life to Christ. At the same time, she attended to the sick and the poor, nursing lepers and caring for orphaned children.In 1913 she created her first small community with two friends. It was to become the nucleus of the Congregation of the Holy Family. The Congregation flourished with new convents, schools, boarding schools and orphanages.Mother Mariam Thresia died on 8 June 1926 and was beatified by Pope Saint John Paul II on 9 April 2000.

"Click to Pray eRosary" – wearable smart device to pray the rosary for peace

In the middle of the Extraordinary Missionary Month of October, the Pope's Worldwide Prayer Network launched the "Click To Pray eRosary" at a press conference in the Vatican on October 15.

The Click To Pray eRosary is an interactive, smart and app-driven wearable device that serves as a tool for learning how to pray the rosary for peace in the world. It can be worn as a bracelet and is activated by making the sign of the cross. It is synchronized with a free app of the same name, which allows access to an audio guide, exclusive images and personalized content about the praying of the Rosary.

Physically, the device consists of ten consecutive black agate and hematite rosary beads, and of a smart cross which stores all the technological data connected to the app. When activated, the user has the possibility to choose either to pray the standard rosary, a contemplative Rosary and different kinds of thematic rosaries that will be updated every year. Once the prayer begins, the smart rosary shows the user's progress throughout the different mysteries and keeps track of each rosary completed.

Hong Kong Cardinal urges citizens to protest peacefully

The Apostolic Administrator of Hong Kong, Cardinal John Tong Hon, has urged increasingly-violent demonstrators to regain their inner peace and carry out protests peacefully.

Cardinal Tong sent his appeal in an open letter to local citizens last Friday. The Cardinal said he was deeply pained by the worsening situation in the city.

He acknowledges he is not a politician, and so declines to offer a solution to the crisis. But he does express his hope that God will help the people of Hong Kong to overcome "this period of repeated disorders".

Catholic snakebite clinic in India saves thousands of lives each year

In rural Bihar, about 4,500 people die of venomous snake bites each year. When the Sisters of Our Lady of Missions arrived in the Indian state in the 1990s to educate young girls, the sisters realized that God was calling them to another mission – a medical snakebite clinic.

"Initially, we didn't have in mind to open the snakebite clinic, but because the people, so many of them suffered from snakebites and... many people were dying, we trained our sisters to learn this because they are nurses already," said Sister Crescenciafrom the mission. During the hot summer, the sisters treat 40-50 patients per day at their snakebite clinic, saving the lives of thousands of snakebite victims each year.

"In this place, many people are bitten by snakes ... such as cobra, vipers, russell vipers, and krait to name a few," Sr. Sun shared at the "Women on the Frontlines" symposium in Rome Oct. 16.

The symposium – hosted by the U.S. Embassy to the Holy See – highlighted religious sisters' work in some of the most dangerous parts of the world.

Synod Fathers group renew 'Pact of the Catacombs'

On 16 November 1965, just a few days before the closing of the Second Vatican Council, 42 Council Fathers celebrated Mass in the Catacombs of Domitilla, to ask God for the grace 'to be faithful to the spirit of Jesus' in the service of the poor. After the celebration of the liturgy, they signed the 'Catacombs' Pact of the Poor and Servant Church'. Later, more than 500 Council Fathers added their names to the pact.

More than 50 years later, the legacy of those Council Fathers was taken up by a group of participants in the Synod of Bishops for the Pan-Amazon region, which is focused on the theme 'New paths for the Church and for an integral ecology'. Cardinal Claudio Hummes, the General relator for the Synod, presided at Mass in the catacombs, after which the Synod Fathers present signed a new 'Pact of the Catacombs for the Common Home. For a Church with an Amazonian face, poor and servant, prophetic and Samaritan'.

Mexican beauty queen makes 'radical' move to religious life

Esmeralda Solís Gonzáles,a young Mexican woman who was crowned last year as a beauty queen in her native town has joined the Poor Clare Missionaries of the Blessed Sacrament.

Twenty-year old Gonzáles has watched her story go viral over the last week on social media over a post on the Miss Mexico Facebook page.

Esmeralda was born April 12, 1997 in Valle de Guadalupe, Jalisco State, to a Catholic family. She currently resides at the convent of the Poor Clare Missionaries of the Blessed Sacrament of Cuernavaca in Morelos State, after leaving her career as a nutritionist.

"You really don't know what religious life is until you're within it. So far I have been able to see from another perspective what the world is and what it offers you," Esmeralda told.

"I was very happy with everything I had, but it does not compare with the happiness that God now places in my heart."

Winners of the Tug-of-War Competition

1st Prize: St.Alphonsa Forane Church Kalewadi

2nd Prize: Mary Matha Church, Sakinaka

3rd Prize:
St. George Catholic Forane Church, Panvel

4th Prize:
Sacred Heart Catholic Church, Bhayandar

Pithruvedi, Diocese of Kalyan organised Tug-of-War competition on 13th October 2019 at Christ Academy ground at Kopakharane. Inauguration of the competition was done by Rev. Fr. Jaison Vadakethala, C.M.I. Principal of Christ Academy.

Prize distribution was done by Mr. Wilson Cherian, Arjuna Award Winner, Rev. Fr. Justin Kallely, Chancellor-Kalyan Diocese, Rev. Fr. Shibu Pulickal, Director-Pithruvedi and Rev. Fr. Paul Kunduparampil.

Msgr. Thomas Thalachira Memorial Drama Competition

Kalyan Diocese Pithruvedi is conducting Msgr. Thomas Thalachira Memorial Social Drama Competition on 15-12-2019 at Terena College Auditorium, Nerul. Every Parish of Kalyan Diocese can submit one entry for the completion. Time from entry to exit is 30 minutes including stage arrangements and clearing of the stage. The theme of the drama should be social and should not conflict with the teachings of the Syro-Malabar Church. For more details, contact Mob. 9892593415.

DIOCESAN YOUTH RETREAT

A three day residential retreat was organised from 27th to 29th Sept, at ARC, Panvel.The goal of of this retreat was to give the youth an opportunity to experience His exemplary love and infinite mercy, which was witnessed by a crowd of more than 300 youth The retreat was led by the Christ Culture team under the leadership of Br.Reji Kottaram.Indeed, the retreat helped our youth to grow stronger in their faith by coming in unison and adoring God through praise and worship.

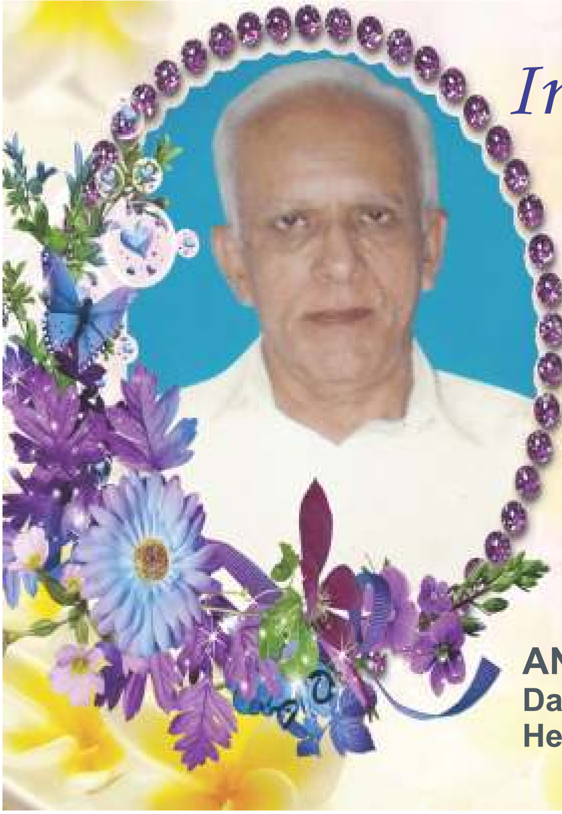

In loving Memory of

10th Death Anniversary

Wife : Thresia Anthony
Sons : Francis, Late Joseph
Daughter : Anita
Daughter-in-law : Tenshi
Son-in-law : Robinson
Grand Children : Anthony, Thresia, Sharon, Regina, Russell

ANTHONY PELLISSERY
Date of Birth: 6th Aug. 1933
Heavenly Abode: 22nd Nov. 2009

6th Death Anniversary

20/11/2013

The gates of memory never closed
How much we miss you no one knows ...
Your days with us we treasure still ...
Your place in our hearts no one can fill ...

Wife: Daisy Varghese
Children & Grandchildren

M R Varghese

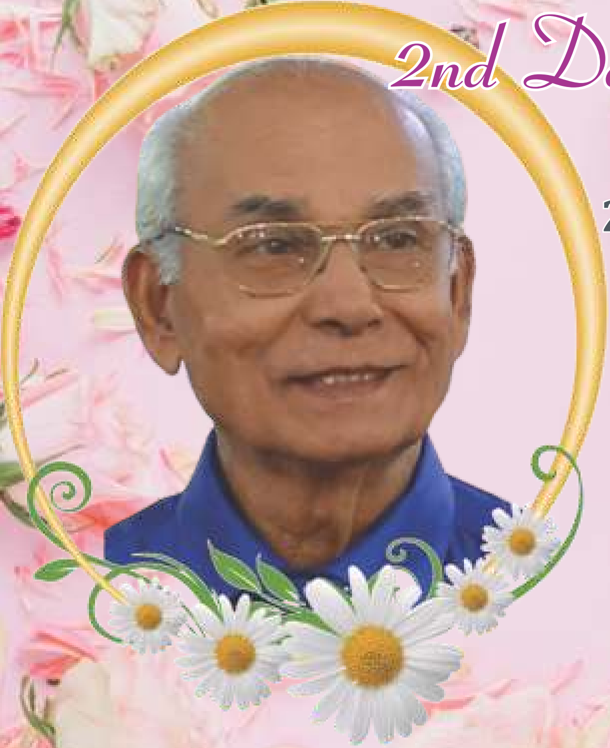

2nd Death Anniversary

Mr. M.D. JOSEPH

22.3.1933 to 11.10.2017

Those we love don't go away
they walk beside us everyday.....
Unseen, unheard, but always near,
still loved, still missed, and very dear....

Fondly remembered by
Wife : Selin Joseph Manjaly,
Children & Grandchildren

4, Silver Ark, Vakola,
Santa Cruz (E), Mumbai.
9892536958

MCC
FAST & SAFE
MANGALA CARGO CORPN.
HOUSEHOLD PACKERS & MOVERS
മംഗള കാർഗോ കോർപറേഷൻ
നിങ്ങളുടെ വീട്ടുസാധനങ്ങളും കച്ചവട സാമഗ്രികളും പായ്ക്ക് ചെയ്ത് പൂർണ്ണ
ഉത്തരവാദിത്വത്തോടും ഇൻഷൂറൻസോടും കൂടി ഇന്ത്യയിൽ എവിടേയും
എത്തിക്കുന്നതിനും തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക.
Own Vehicle
Contact:
C. L. DAVID VALAPPILA
9323196882 / 9821222065
Dombivali
8879229738
Thane
9167534571
Branch Office:
Kannur, Calicut, Trichur, Ernakulam,
Kottayam, Kollam and Trivandrum
Shop No. 1,
Trishul Terraces,
Plot No. 36, 37,
Sector 20, Koparkhairane,
Navi Mumbai - 400 709
Tel.: 022 - 2754 6884

PROJECTION WORLD
HOME AUTOMATION
SALES, SERVICE & AMC
PROJECTORS
Onsite Service all over Mumbai,
Thane, Panvel, Pune & Surat
Venus Joy: 9022162449
1) SVGA [Standard Defination with VGA only]
2) SVGA with HDMI & 3D
3) XGA [Semi - HD - 3D]
4) WXGA [HD ready 720]
5) Full HD with 3D
ACCESSORIES
1) Map Screen (wall calender type)
2) Instalock Screen:
3) Tripod screen
4) Motorized screen:
Regd. Address: #2, Shanti Bldg., St.pius Chs., Nahur Road, Mulund (w), Mumbai : 80.
Timing : On Appointments Only
Service Center: #15, 2nd Flr., Surana Sadan, 73-75, Bora Bazar, Fort, Mumbai : 01
Timing : Monday To Saturday: 11am. To 6pm.
Demo Center - Kalyan: Shop No.5, Shree Ram Samarth Sankul Chs., Opp. St. Thomas High School, Vijay Nagar, Kalyan (E), Pincode: 421306, Timing : Monday To Saturday: 11am. To 6pm.
Demo Center - Vile Parle: BS-6, Kamdar Shopping Center, Backside Basement, Opp. Rly. Station, Vile Parle (E), Mumbai : 400057. Timing : Monday to Saturday : 11am. to 6pm.
779 8822 449
projectionworld022@gmail.com
www.ProjectionWorld.in

Printed and Published by Fr. **SHAPHY MUDAKKALIL** on behalf of **ST. BARTHO CHARITABLE FOUNDATION**, Printed at **SBM PRINTERS**, C-130, ANSA INDUSTRIAL ESTATE, SAKI VIHAR ROAD, SAKI NAKA, ANDHERI (EAST), MUMBAI 400 072 and Published from **ST. BARTHO CHARITABLE FOUNDATION,** PLOT NO. B-38, BISHOP'S HOUSE, IIT PO, HANUMAN MANDIR ROAD, POWAI, MUMBAI 400 076. Editor: **Fr. BIJU MANNAMCHERIL Kalyan Lantern Regn. No.: MAHBIL/2015/63218** | **Postal Regn. No.: MNE/353/2018-20** | **WPP No. MR/Tech/WPP-323/NE/2018 Posted at IIT Post Office, on 5th of every month**